

תמליל

ישיבת מועצה מן המניין מס' 79/14
מיום שלישי, י"ד בשבט תשע"ח, 30.1.2018

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

www.bonuspro.net

תמליל משיבת מליאת מועצת העיר מן המניין מס' 79/14

מיום שלישי, י"ד בשבט תשע"ח, 30.1.2018

נוכחים:

1. ראש העיר - מר צבי גוב-ארי
2. סגן ומ"מ ראש העיר - ד"ר אהוד ויצמן
3. סגן ראש העיר - מר פאלי כהן
4. חבר מועצת העיר - מר יניב עמרני
5. חבר מועצת העיר - עו"ד מאיר דהן
6. חברת מועצת העיר - גב' לינה שרון
7. חבר מועצת עיר - מר שחר סימנה
8. חבר מועצת העיר - מר חובב אשרף
9. חבר מועצת עיר - מר מאיר בן הרוש
10. חבר מועצת העיר - מר אליהו מזוז
11. חבר מועצת העיר - מר יצחק מוסאי

חסרים:

12. סגן ראש העיר - מר משה חזות
13. חברת מועצת העיר - גב' רונית ארנפרוינד-כהן
14. חבר מועצת העיר - עו"ד עדי ינקילביץ
15. חבר מועצת העיר - מר רועי גבאי

משתתפים:

1. יועצת משפטית - עו"ד טובה שפירא אלטמן
2. גזברית העירייה - גב' תמר קופר
3. מבקר העירייה - מר שלום דמארי
4. דובר העירייה - מר אריאל הלר
5. מזכירות העירייה - גב' יעל יצחק פור

על סדר היום:

1. דיווח ראש העיר.
2. שאילתה של חבר המועצה מר אלי מזוז, בנושא "מצב החניות והתחבורה בעיר לאור ההתחדשות העירונית".
3. שאילתה של חברת המועצה גב' רונית ארנפרוינד-כהן, בנושא "מזון בריא לתלמידי בית הספר האורן".
4. שאילתה של חבר המועצה מר אלי מזוז, בנושא "מגרש הספורט בבית הספר היחידני".
5. אישור תב"רים כמפורט להלן:

מס' תב"ר	שם תב"ר	תקציב בש"ח	מקורות מימון
450	ביצוע גל ירוק בשדרות סנהדרין	900,000	630,000 מ' התחבורה 270,000 ק' פיתוח
451	תכנון מגרש חניה לרכב כבד ברח' הירדן	80,000	56,000 מ' התחבורה 24,000 ק' פיתוח
452	הרחבת כיכר שד' ירושלים- הקישון	550,000	385,000 מ' התחבורה 165,000 ק' פיתוח
453	שביל טיול על גדת נחל שורק	1,720,000	רשות מקרקעי ישראל
454	שיפוץ ותיקון תשתיות ומבני ציבור	600,000	ק' פיתוח
455	שיפוצי קיץ והתאמות במבני חינוך	2,400,000	ק' פיתוח

6. עדכון תב"רים כמפורט להלן:

מס'	שם תב"ר	תקציב מקורי ופירוט מקורות מימון	תוספת	הפחתה	מקור מימון	תקציב מעודכן
407	בניית 2 גנ"י לחנ"מ ברח' החרוב	תק' - 1,500,000 ק' פיתוח	1,503,838		תוספת- מ' החינוך	3,003,838
424	שיפוצי קיץ ועבודות בטיחות (משנת 2017)	תק' - 2,633,211 ק' פיתוח- 2,400,000	50,000		תוספת- ק' פיתוח	2,683,211

מס'	שם תב"ר	תקציב מקורי ופירוט מקורות מימון	תוספת	הפחתה	מקור מימון	תקציב מעודכן
		מ' החינוך- 233,211				
440	מגרש דשא סינטטי- השומרון	תק'- 600,000 הטוטו	300,000		תוספת- ק' פיתוח	900,000
358	אולם ספורט ליד בי"ס רבין	תק'- 6,540,292 ק' פיתוח- 3,290,102 טוטו- 3,250,190	701,432	139,783	תוספת- ק' פיתוח הפחתה- טוטו	7,101,941
285	שיפוץ איצטדיון כדורגל	תק'- 12,000,000 ק' פיתוח- 9,984,000 טוטו- 2,016,000	1,600,000		תוספת- ק' פיתוח	13,600,000
224	מועדון האישה	תק'- 3,500,000 ק' פיתוח	1,300,000		תוספת- ק' פיתוח	4,800,000

7. אישור תשלום גמול לחברי ועדת הערר לארנונה, עפ"י חוזר מנכ"ל 5/2012 המצ"ב.
8. הצעה לסדר של חבר המועצה מר מאיר בן-הרוש, בנושא "מינוי מ"מ לוועדות המועצה".
9. הצעה לסדר של חברת המועצה גב' רונית ארנפרוינד-כהן, בנושא "הקמת מועצת חינוך עירונית".

- ד"ר אהוד ויצמן:** טוב, שאלתה אחת יש לנו פחות. סעיף 3 יורד, נכון, צביקה?
סעיף 3 יורד. היא משכה את ההצעה שלה.
- צבי גוב-ארי:** חברים, אוקיי. מה חסר?
ד"ר אהוד ויצמן: חסרים חברים בכל מקרה.
לינה שרון: עוד אחד, ... נמצא בשמונה.
ד"ר אהוד ויצמן: אם אתה רוצה שיהיו נוכחים, אז ...
- צבי גוב-ארי:** לפרוטוקול, יושבים פה אנשים שמקדישים מזמנם למועצת העיר. ואתה מגיע וחבריך מגיעים, רצוי היה להיכנס מיד בשביל לייצר את הקוורום על מנת שאפשר להתחיל.
- מאיר בן הרוש:** צביקה, באנו ישר מהעבודה מבאר שבע לפה, לשתות כוס קפה. לא קפה, לא עוגיות, משהו. לא, אתה יודע, אני ... בבאר שבע. פירות יבשים, איפה פירות יבשים? ט"ו בשבט מחר, מה?
צבי גוב-ארי: נכון.
מאיר בן הרוש: מה אתה עושה עם כל הכסף?

1. דיווח ראש העיר.

צבי גוב-ארי: כן, חסכת את הכסף לט"ו בשבט היום. חברים, יש קצת קוורום, אני מתחיל את הדיון. אני מבקש לתת דיווח קצר. מצבת התלמידים בעיר הולכת ומצטמצמת בחינוך הממלכתי הרגיל. אנחנו פותחים בית ספר תיכון באוגוסט, לא בשנת תשע"ט, כי אם שנה לאחר מכן. זה יפתח רק בתש"פ. ובינתיים תלמידים מחולקים בין שני בתי ספר. מספר התלמידים בשכבת גיל מגיע למצב קריטי מבחינת יכולת לפתח מקצועות אטרקטיביים ומגמות, והיום נוצר מצב שבו תלמיד שרוצה נניח להיות במגמת הספורט, הוא לא יכול גם לעשות מגמת צילום או מגמת אלקטרוניקה. כי יש שני בתי ספר שונים. אחרי שיצרנו את הרצף החינוכי של שני בתי ספר, קיימים שתי חטיבות ביניים וחטיבה עליונה, החלטנו על דעת בעלי המקצוע, משרד החינוך וכל גורם אחר, לאחד את בתי הספר לרצף שש שנתי, לבית ספר אחד, שייקרא 'קריית החינוך על שם גינזבורג'.

ימוקם בשני בתי ספר הנוכחיים, הסגל יישאר אותו דבר, מלבד שינויים מבניים אלה ואחרים. היו שיחות, כן, קריית החינוך על שם גיזבורג. היו שיחות עם -

שחר סימנה: יש בכתב את ההמלצה?

צבי גוב-ארי: רק דקה. אני רק מדווח, לא מבקש אישור. היו שיחות עם ועדי ההורים. היו שיחות עם ועדי המורים. היו עם משרד החינוך. בדרך כלל התמונה המתקבלת היא זו שההורים מאוד מרוצים,

שחר סימנה: דווקא אני שמעתי שלא מרוצים.

צבי גוב-ארי: יכול להיות ששמעת. אני יודע מה אני מקבל, לא ששמעתי.

שחר סימנה: תן לנו בכתב, מה.

צבי גוב-ארי: אוקיי. ומה שמעניין אותי זה דבר אחד. היתה פנייה לוועד הורים של אחד מבתי הספר. ועד ההורים אמר 'מה אתם רוצים מאיתנו? אנחנו מרוצים מהעניין הזה'. 'אבל בכל זאת אנחנו לא רואים את זה כנכון, כדאי שתיגשו, תעשו הפגנה, תצאו בעצמות' וכו'. למה אני אומר את הדבר הזה? גם אנחנו מדברים על תקופה של פוליטיקה קיצונית, כי זו תקופת בחירות. להיזהר, בבקשה. לא לפגוע באינטרס הכלל עירוני. אינטרס כלל עירוני זה חיים בצוותא.

שחר סימנה: אבל אני פה שומע -

צבי גוב-ארי: אתה לא מנומס. כשאני מדבר אתה שותק!

שחר סימנה: אני יכול לדבר -

צבי גוב-ארי: יש לנו בעיה של אובדן פחות או יותר הגבולות. כי אובדן הגבולות הוא זה שלמען יצירת אווירה זו או אחרת, אנחנו יוצרים מים עכורים בשביל לדוג בהם. אסור, אסור לפגוע במערכות שצריכות להימשך אחרי שכולנו לא נהיה פה. חשוב לדעת. אסור לקבור את מה שאנחנו עושים. צריך להמשיך לטפח, במקום שיש צורך, בבקשה. אבל לנסות לקומם הורים?

מאיר בן הרוש: מדובר בהנהלה אחת?

צבי גוב-ארי: כן,

מאיר בן הרוש: מנהלת אחת לשני בתי הספר?

צבי גוב-ארי: כן,

- מאיר בן הרוש:** לינה, את היית, זה לא קשה לנהל שתי מערכות כאלה?
לינה שרון: היינו במקום הזה. היינו 15 כיתות בשכבה.
ד"ר אהוד ויצמן: עד הפיצול זה היה,
שחר סימנה: מה הפיצול? מה חזרה?
מאיר בן הרוש: לא, זאת אומרת משמעויות שלוקחים את הקודם, בהשוואה למה שהיה?
צבי גוב-ארי: אני אסביר. כאשר החלטנו על יצירת שתי מערכות שש שנתיות, הרצף החינוכי לא היה קיים אז. זאת אומרת היו שלושה בתי ספר. כל אחת מחטיבות הביניים היתה בית ספר עצמאי. וחטיבה עליונה היתה בית ספר עצמאי. יוצא, אפוא, שלא היה רצף של אחריות אנכית. לדוגמה, אתה מלמד מתמטיקה. צריכה להיקבע מדיניות אורך מז' עד י"ב' ועד בכלל. זה לא היה. ולכן אמרנו 'אוקיי', נחבר חטיבת ביניים אחת עם חטיבה עליונה, על מנת לייצר רצף, וחטיבת הביניים האחרת תצמח לבית ספר'.
עברו מאז עשר שנים. היום אנחנו נמצאים במצב,
לינה שרון: 18 שנים.
צבי גוב-ארי: 18 שנים.
מאיר בן הרוש: לא כדאי לעשות פיילוט שנתיים לראות איך זה עובד? או שמהניסיון של העבר אנחנו משליכים את זה קדימה?
צבי גוב-ארי: אנחנו מהניסיון של העבר אנחנו אומרים שאנחנו עושים בית ספר אחד, לא שתי חטיבות ביניים. שש שנתיות, של כל המערכת. אנחנו מדברים על סדר גודל של עשר כיתות בשכבת גיל. עשר כיתות בשכבת גיל זה עדיין יותר נמוך מאשר היה בעבר, כאשר בחטיבה העליונה כבר היו 15,
מאיר בן הרוש: כי יש פחות תלמידים.
צבי גוב-ארי: היו יותר בעבר. היום יש פחות תלמידים.
מאיר בן הרוש: כמה בכל כיתה, על פי תכנון חדש?
צבי גוב-ארי: סדר גודל שלפי התקן. אני חושב שבחלקם נגיע ל-34.
מאיר בן הרוש: לא, אם אתה אומר שיש עוד תלמידים, סימן שזה משליך על הכיתות.

- צבי גוב-ארי:** זה אותן כיתות, ודאי. לא מקטינים כיתות.
- מאיר בן הרוש:** לינה, את היית בתקופה ההיא?
- לינה שרון:** אני הייתי כל התקופות. רק תגיד.
- מאיר בן הרוש:** אז איך זה עבד בהנהלה אחת? זה לא, נשמע לי קצת קשה, גדול?
- לינה שרון:** לא, ממש לא. ממש לא. ההיפך. היכולת של התלמיד לבחור לעצמו תלויה בכמות התלמידים שיש בשכבה. אז מתוך שלוש כיתות או ארבע כיתות, כמה מגמות אתה יכול לתת? אתה פשוט מצמצם את כל האפשרויות. ברגע שיש לך שבע, שמונה כיתות בשכבה, אתה יכול לשים חמש מגמות, שש מגמות, שבע מגמות. היום ממש מצומצם. זאת אומרת היום כבר גדלנו קצת בכיתה. התחלנו עם שלוש כיתות, שזה כלום עם כלום. קח בחשבון שחלק מהאוכלוסיה זאת כיתת מב"ר, וכיתת אומ"ץ, ואת מה שנשאר לך זה שלוש כיתות עיוניות. עכשיו אנחנו ארבע כיתות עיוניות, שהן יותר קטנות. כשנחבר, הבחירה תהיה אחרת. הגודל זאת ממש לא בעיה.
- מאיר בן הרוש:** יש לי שאלה שלא קשורה לעניין. בבת ים לקחו איזה מהלך, שביטלו את חטיבת הביניים. זה משהו -
- לינה שרון:** ביטלו חטיבת ביניים?
- מאיר בן הרוש:** לא, אני שואל.
- לינה שרון:** תגיד לי מה הם עשו, אני לא יודעת.
- ד"ר אהוד ויצמן:** א' - ח', וביטלו ביניים.
- לינה שרון:** היה ניסיון כזה. הטלטלה היא מאוד גדולה.
- ד"ר אהוד ויצמן:** שינו במעברים,
- לינה שרון:** זו טלטלה מאוד גדולה, גם לציבור המורים.
- מאיר בן הרוש:** אבל פיזית בתי הספר יישארו באותה מתכונת?
- לינה שרון:** מה זאת אומרת?
- מאיר בן הרוש:** הבניינים. האורן והאלון יישארו באותה מתכונת, רק יקראו בשם אחר? זו הכוונה?
- לינה שרון:** לא, ממש לא.

צבי גוב-ארי: לא, יחוברו. תלמידים יהיו מעורבים בכיתות, בהתאם לרצונם. היום תלמיד יכול לבחור מגמה רק של בית ספר אחד. מחר הוא יבחר שתי מגמות, שאחת מהן היתה בבית הספר האחר. התלמידים יתערבבו, יהיה ערבוב. מלבד תלמידי י"א ו-י"ב, כי נמצאים על מסלול בגרויות שאי אפשר לשנות ואלה ימשיכו עד שהדור הזה של שנתיים יעבור בגרויות וילך. כל היתר, מכיתה י' ומטה, כולם יתחברו בהתאם לרצון התלמידים לגבי מגמות. תלמיד היום שלומד נניח באורן, לא יכול היה ללמוד תכ"ם, תכנון מערכות מידע. היום הוא יכול ללמוד באורן תקשורת, וללמוד תכנון מערכות מידע, זה אותו בית ספר.

מאיר בן הרוש: כן, אני מאמין שמישהו בדק את המסקנות, הגיש גם המלצות. חשוב מאוד, כי הדברים האלה, תראה, אף אחד לא בא להגיד נגד, אבל אני אומר שאם יש מסקנות,

צבי גוב-ארי: ובכן ככה. עובדים על העניין הזה צוותים מקצועיים. הצוותים הללו לא עוסקים בשום דבר אחר, חוץ מלשפר את מערך החינוך של העיר, כולל הפיקוח של משרד החינוך. הפיקוח של משרד החינוך אומר שזה אחד הדברים הטובים ביותר שהיא עושה. אני אומר את זה, ככה אמר את זה גם -

מאיר בן הרוש: כן, אם יש פה מסקנות של ועדה חיצונית, אז ברור שזה נבדק לעומק.

לינה שרון: האלטרנטיבה של להשאיר את שני בתי הספר היא הרסנית. ממש, במילים מאוד קשות אני אומרת את זה.

מאיר בן הרוש: במיוחד בתחילת השנה, שחלק רוצים לאורן, חלק באלון, זה יוצר גם מאבקים,

לינה שרון: מכל הבחינות. לא, לא, מכל הבחינות. פשוט אתה מדלדל את השורות ובית ספר לא יכול לחיות. פשוט אתה הורג אותם, אתה הורג את שני בתי הספר. לא סיפרתי את העניין הזה בשביל לקבל אישור או לקיים דיון. סיפרתי על העניין הזה על הרקע של התנהגות שלדעתי לא ראויה, לנסות לעשות מהומות בליבה של העשייה הכי חשובה שלנו כעיר. שם לא עושים מהומות. ומי שלא מבין, כדאי שישאל. לא שאלו, אבל הלכו ישר, על מנת לחמם אווירה. עובדה שוועדי הורים פונים אלי. 'שמע, פנו, זה מה שעשינו. אנחנו לא מבינים למה זה קורה. עברו את הגבולות. ואם מישהו פעם ישאל, מי

שעשה זאת ישאל, אעמת אותו עם אלה שפנה אליהם ואמרו לו. לא טוב. לשם אנחנו לא צריכים להגיע. גם אם מדברים קואליציה או אופוזיציה וכו'. זה לא המקום.

מאיר בן הרוש: ... זה חינוך של הילדים שלנו. מה זה קשור לאופוזיציה וקואליציה.

צבי גוב-ארי: נכון.

מאיר בן הרוש: זה עניין של חינוך של הילדים שלנו, של דור ההמשך.

צבי גוב-ארי: יפה. יפה.

מאיר בן הרוש: אם התהליך הוא בסדר ונעשה כמו שצריך, אז לפעמים יש שאלות. כי אני מבין, כל זה כנראה נובע מאותה כתבה שהיתה, אם אני לא טועה, היתה איזו כתבה בנושא של האיחוד, אם אני לא טועה.

צבי גוב-ארי: גם לזה יש תשובה. אנשים צריכים לדעת לקרוא נתונים. לנתח ולדעת מה עומדים מאחורי זה. האם ידוע לציבור הזה שיושב פה שאנחנו מנסים עם השיניים להחזיק תלמידים ולא להדיח? האם אתם יודעים שאם אני מדיח את כל אלה שאפשר להדיח, על מנת שלא יגיעו לבגרויות ויורידו את אחוז הסטטיסטיקה, מצבי היה מצוין?

מאיר בן הרוש: זה אסון.

צבי גוב-ארי: אני לא עושה את זה. כי אנחנו -

מאיר בן הרוש: אבל אחוזים לא קובעים בסוף מה תהיה התוצאה ש-30, 40 ילדים שיהיו מחוץ לבית הספר, כי התוצאה תהיה 98%. זו לא המטרה. צריך גם להשקיע באלה שלא יכולים להגיע לתוצאה הזאת.

לינה שרון: זה בדיוק מה שרוצים -

מאיר בן הרוש: זה מה שאני אומר.

צבי גוב-ארי: בדיוק. ולכן אני מעדיף ללכת על שלוש יחידות, וחלק מהתלמידים, ושהציון לא יהיה 90%, אלא 70% או 60%, אבל תהיה לילד הזה תעודת בגרות. מפני שאם לא אעשה לו את זה, הוא נזרק עוד קודם ומטייל ברחובות. אבל זה אני עונה לך, נגיע לשאלתה העניינית, אני אגיב על זה. עכשיו אני מבקש לפתוח רשמית את הדין. כל היתר היה מין רקע שחשבתי לתת לכם.

2. שאילתה של חבר המועצה מר אלי מזוז, בנושא "מצב החניות והתחבורה בעיר לאור ההתחדשות העירונית".

צבי גוב-ארי: ואני מבקש להגיע ישר לשאילתה של חבר מועצת העיר אלי מזוז, בנושא מצב החניות והתחבורה בעיר, לאור ההתחדשות העירונית. מר אלי מזוז, בבקשה, תעלה את השאילתה.

אלי מזוז: אני רק אקדים. היות וראיתי שישנו חשש של ראש העיר שיש פה איזה עניין אישי, אז אני לא אשאל על נושא האלון.

צבי גוב-ארי: לא חשש.

אלי מזוז: היתה אמירה מאוד ברורה, צביקה, בוא לא,

צבי גוב-ארי: יש ניגוד עניינים כשאתה מעלה נושא שנוגע לאלון.

מאיר בן הרוש: בסך הכל משפחה גרה שם. אין פה -

אלי מזוז: משפחה שלי, כל רחוב שאני מדבר עליו יש לי משפחה, בסדר? בוא נתחיל מזה. זה דבר ראשון. דבר שני, בכל רחוב ביבנה, סביר להניח יש לי גם מצביעים. אז אני מייצג ציבור. אני מבין את החשש של ראש העיר, אני מכבד את החשש של ראש העיר. אני, היות ויש לי כבוד לכבודו, אני לא אתייחס לרחוב האלון. אני לא אקרא, אני אסיר את חששכם.

צבי גוב-ארי: אני מתייחס לאלון בכל זאת. כי יש עובדות. צריך ללמוד אותן.

אלי מזוז: בסדר. אני לא מדבר על רחוב האלון. אני אדבר על ההתחדשות עירונית ...

צבי גוב-ארי: תקריא בבקשה את המכתב שלך.

אלי מזוז: אוקיי, שאילתה מצב החניות והתחבורה בעיר, לאור ההתחדשות העירונית. בהתאם לסעיף 36 לתוספת השנייה לפקודת העיריות, תיקון אחרון, מבקש להגיש שאילתה בנושא. רקע: לאור ההתפתחות העירונית גדלה מצוקת החנייה בעיר. קיבלתי פניות לגבי מצוקת חנייה ברחוב הדרור, וזאת לאור פרויקטים של תמ"א 38 המתבצעים בו. ידוע כי תקן החנייה בתמ"א 38 הוא 1:3, אך במקרים רבים הגענו למצב של 1:1, דבר שלא עולה בקנה אחד עם המציאות שאותה כולנו מכירים. והיא שכיום למשפחה

יש מעל שני רכבים. כמו כן, קיבלתי פנייה לגבי מצוקת חנייה לתושבי רחוב הנחל, אשר ציינו כי חלק מהחנייה הציבורית שעמדה לרשותם הוסבה לחנייה מיועדת רק לתושבי שדרות דואני האלון. תושבי הרחוב נאלצים לחנות ברחובות סמוכים כגון הדרור, ואין להם מספיק חנייה ברחובם.

הקטע הבא אני לא אתייחס. אתייחס באופן כללי שיש התחדשות עירונית וזה דבר מבורך. ואנחנו מברכים על העניין הזה. מה שכן, חשוב לנו שהוא יתבצע בשום שכל ובלי ליצור לחצים ופקקים במרכז העיר. אם זה ברחובות שדיברתי עליהם, אם זה ברחובות אחרים, לא משנה איפה.

קיים אצלי חשש ואצל תושבים כי עתיד להיווצר מצב של חוסר חמור בחניות ברחובות המדוברים. וכן עתיד להיות מצב של עומס תחבורתי ברחובות אלו. לאור זאת, ברצוני לשאול את השאלות הבאות. מה הפיתרון המוצע למתן פיתרונות לחניות כפי ש... לתושבי רחוב הדרור, לאור ההתחדשות העירונית ברחוב והעומס שנוצר בו? מה הפיתרונות המוצעים לתושבי רחוב הנחל, לאור מצוקת החנייה ברחובם?

תקן חנייה, כפי שהזכרתי, אוקיי, זה אני לא קורא. לא מתייחס, לא מתייחס. כמובן בתוספת לחנייה אני מבקש לדעת לגבי עומס תחבורתי ותכנון כבישים של עומס תחבורתי.

צבי גוב-ארי: אוקיי. אקריא את התשובה כלשונה. השאלה המרכזית העולה על הפרק היא האם לשלול טיפול בשכונות הותיקות, על רקע תקן חנייה נמוך, או לספק את הפיתרון האפשרי? לעניין הזה החלטתי כי פיתרון מצוקת הדיור וביטחון התושבים, עולים על מענה של 100% חנייה, ואסביר. מצוקת הדיור היא מצוקה. אדם יכול גם לחיות בבית ישן הרבה שנים. אבל לא יכול לחיות בבית שכל רעידת אדמה תפיל אותו. לכן אני מדבר על הביטחון. כל המבנים שנבנו עד 1980, לא יעמדו בתקן רעידת האדמה. כלומר אילו יכולתי היום ללכת על פינוי בינוי של כל השכונות הללו בו זמנית, גם אם לא יהיה מקום חנייה, הייתי הולך על זה, מפני שלפני הדבר הזה אין לנו פיתרון. זה לא נפילת טיל פה או טיל שם. זה יכול להשכיב שכונות שלמות. ובכן, העדפתי ללכת על פחות פיתרון חנייה, יותר פינוי ובינוי. עכשיו לעניין עצמו. התקן הארצי קובע במקרים כאלה שדירות עד 100 מטר יהיו 1:1 חנייה. כל דירה תקבל חנייה אחת. אנחנו עמדנו על כך שיהיה 1.3 במגרש,

- אלי מזוז:** ולמה, צביקה? לפינוי בינוי או לתמ"א?
- צבי גוב-ארי:** גם פינוי בינוי.
- אלי מזוז:** ותמ"א 38?
- צבי גוב-ארי:** 1.3. גם, אני מדבר בתוך המגרש. לא מדבר על החנייה החיצונית, כי יש גם חנייה -
- אלי מזוז:** אתה מדבר על פינוי בינוי.
- צבי גוב-ארי:** כן.
- אלי מזוז:** ומה לגבי תמ"א 38?
- צבי גוב-ארי:** כנ"ל.
- אלי מזוז:** זה לא 1:3?
- צבי גוב-ארי:** רק שנייה. 1:1 במגרש, והיתרה כופר חנייה שעליו החלטנו כאן, מפתחים על השטח הציבורי, כולל גינון, לפתח שם מגרשי חנייה. זה מה שאנחנו עושים, זו התגובה. דקה. החניות ברחוב האלון, שזה רחוב בעייתי, תהיינה תת קרקעיות כולן. כאשר הכביש יורחב ויהיו גם חניות בצדי הכביש, כי תהיה נסיגה של כל המבנים.
- מאיר בן הרוש:** אבל יש בעיה, צביקה. רחוב האלון זו התוכנית,
- צבי גוב-ארי:** מי שמתעסק עם זה, מתעסקים מהנדסים ולא אנשים שיושבים פה.
- מאיר בן הרוש:** רגע, צביקה, רחוב האלון, הרוחב שאתה מוסיף שם זה מטר, על פי התכנון. מטר. זאת אומרת קשה מאוד לשים שם שני מסלולים מקבילים. אז יהיה מסלול אחד בכל מקרה טיפה יותר רחב. אולי לחנייה בצד ימין.
- צבי גוב-ארי:** תהיה חנייה בצד אחד של הרחוב.
- מאיר בן הרוש:** הבעיה שם בזמנו, שנייה שחר.
- צבי גוב-ארי:** חברים, אני לא אדן איתכם על תכנון. אתם לא ברי סמכא לתכנון.
- מאיר בן הרוש:** שאלות.
- צבי גוב-ארי:** אף אחד מכם לא מכיר תכנון,

- שחר סימנה:** אפשר לשאול שאלות.
- צבי גוב-ארי:** עם כל הכבוד לך, אתה לא מבין כלום בתכנון.
- שחר סימנה:** אתה לא יכול ...
- מאיר בן הרוש:** צביקה, ברגע שבוטלו כל התוכניות לגבי צמודי קרקע, זאת אומרת זה עבר יותר קדימה ועלה יותר גובה. ככה זה היה בזמנו, וכך בעצם מה שסיכמת. מאחר והם לא מוכנים להתפנות, אז דיברת על יותר גובה כדי גם לתת לקבלנים אפשרות,
- צבי גוב-ארי:** תראה, יש בעיה של חנייה, אנחנו לא מתעלמים מזה. אין מענה של חנייה של מאה אחוז. אני שואל אותך עכשיו. האם לוותר על העניין הזה?
- שחר סימנה:** למה לוותר? למה לוותר?
- צבי גוב-ארי:** אל תרקדו לי על שתי חתונות.
- מאיר בן הרוש:** שנייה, שחר.
- צבי גוב-ארי:** האם יש פיתרון אחר?
- שחר סימנה:** כן. יש פיתרון אחר.
- מאיר בן הרוש:** לא, אני אגיד לך, צביקה, מה הבעיה. לפי החישוב שבדקנו,
- שחר סימנה:** נגיד יש פיתרון אחר,
- מאיר בן הרוש:** יש כמעט 1,000 דירות, בחשבון שעשינו זה כמעט רבע בשכונה הירוקה, שהולך על כל האזור הצפוני, של רחוב האלון. צריך להביא שם גם חניות וגם התת קרקעי, אז ייתן לך 1.4, אולי גם למטה וגם בחוץ. זה בערך פחות או יותר.
- צבי גוב-ארי:** נכון, נכון.
- מאיר בן הרוש:** השאלה אם כמות הדירות בגובה, בחלק הצפוני, זאת אומרת זה עומס אדיר. צריך להבין שהכניסה מכיוון ז'בוטינסקי, הולך להיות שם פקק ענק. לכן אני אומר, מה הפיתרון? אם אפשר לחשוב על -
- צבי גוב-ארי:** לגבי כניסה, פקקים וכו', אנחנו מרחיבים עכשיו את כל הכניסות לשני מסלולים. שיטתית, כל כיכר בעיר תהיה עם שני מסלולי נסיעה.
- מאיר בן הרוש:** זה ביציאה, צביקה. מה קורה במעבר עצמו? בין האלון לבין דואני?

- צבי גוב-ארי:** רק דקה. כיכר דואני עצמה תשונה לשני מסלולים גם כן. תראו את זה יותר מאוחר. כל דואני ילך עם פיתרון של שני מסלולים. זה סיפור אחד. הפיתרון האחר הוא פשוט לומר 'חברים, א' מורידים את נוסחת ההמרה', לדוגמה, מ-1:4, זה 1:5,
- מאיר בן הרוש:** עד כמה?
- ד"ר אהוד ויצמן:** 1.5,
- מאיר בן-הרוש:** מ-1:4 ל-1:5? נקודה מה? ...
- צבי גוב-ארי:** אפשר להוריד. עכשיו, כשאתה מוריד ליחס המרה מ-1.5 ל-1.4, זה כבר הופך את העניין לא כדאי כלכלית. עכשיו, היום אני עושה את זה 1.42, לא 1.5. הורדנו. כי המחירים השתנו, הדברים השתנו. כל מה שקבענו, הדבר הזה נקבע לפני חמש שנים וארבע שנים. להזכיר, רחב האלון נמצא אחרי אישור ממשלה,
- מאיר בן הרוש:** כן, אבל זה היה כולל צמודי קרקע. אבל בעיה נוספת, צביקה, הנושא של גני ילדים, בתי ספר, כל התשתיות הציבוריות, בעצם אנחנו צריכים מקומות שם, כדי לשים אותם. אז צריך קרקע, גם קרקע פנויה, כדי לאחסן את זה.
- צבי גוב-ארי:** זה לא יהיה צמוד לבתים. יהיה במקום אחר. אנחנו בונים,
- מאיר בן הרוש:** איך יהיה בין בניין לבניין?
- צבי גוב-ארי:** בין בניין לבניין אני משאיר קצת ריאות ירוקות. אני לא רוצה לחנוק אותם. אבל יהיה תכנון, קיים תכנון היכן שאני בונה גני ילדים. לא יהיה ברחוב האלון יותר גני ילדים. יהיה בבקשה על ז'בוטינסקי בשטחים הפנויים שיש לי שם.
- מאיר בן הרוש:** אבל זה מרחקים, צביקה.
- צבי גוב-ארי:** מה זה מרחקים? כשישבת, זה עניין של כמעט 600, 700 מטר.
- מאיר בן הרוש:** עם כל הכבוד, גן ילדים לא צריך להיות ליד הבית. דרך אגב, אף ילד לא הולך לגן לבד. הוא חייב ללכת עם ההורים. אז ממה נפשך? היו לי ילדים בגיל הזה, והלכתי מנווה אילן לרחוב הדרור. בגני ילדים.
- מאיר בן הרוש:** אל תשווה להיום. אבל כשאתה עושה תכנון, אתה יודע שבגינזבורג, למטה האלון, תבוא ב-12:30, כיוצאים מבית הספר, אי אפשר לעבור.
- צבי גוב-ארי:** אני מוכן להודיע היום לתושבי רחוב האלון שמועצת העיר

- מתנגדת לפינוי בינוי ברחוב האלון,
מאיר בן הרוש: לא קשור, צביקה. רוצים לשפר, אבל לא אומרים שלא. צביקה,
כולם בעד. אתה יודע שכולם בעד.
- צבי גוב-ארי:** אבל אין לי פיתרון. הפיתרון היחידי הוא או שעושים את כופר
החנייה במקום אחר,
מאיר בן הרוש: אתה יודע שחלום של כל תושב יבנה מהוותיקה, שרחוב האלון
ייראה שונה. ואנחנו מדברים על זה כבר 20, 30 שנה, עוד מהתקופה של מאיר שטרית.
אבל אני אומר, שבסך הכל,
עו"ד מאיר דהן: מה אתה מציע?
מאיר בן הרוש: לא, מה אני מציע? לא, מאיר, אני לא מציע, אני לא מתכנן.
אני אומר, בתכנון שנעשה, לא, אני אסביר לך מה הבעיה, ויצמן, בתקופה של אז כבר דיברו
על תכנון, שיפור ובינוי. זה היה מזמן.
- צבי גוב-ארי:** חברים, דקה. היתה שאילתה,
מאיר בן הרוש: רק שאלה אחרונה, צביקה.
צבי גוב-ארי: בדרך כלל עונים על השאילתה ולא מנהלים דיון. אם יש
מישהו כאן שרוצה להציע פיתרון,
מאיר בן הרוש: אבל אנחנו לא מתכננים, צביקה,
צבי גוב-ארי: תן לי דקה.
שחר סימנה: אנחנו נבטיח את ... למה -
צבי גוב-ארי: תן לי דקה, פיתרון מסודר, יכול לשבת על המדוכה, לכתוב
בבקשה הצעה לפיתרון, לבדוק אותה. במידה וזה אפשרי, יעשה. אתם חייבים לדעת שעל
כל תוכנית דנים חודשים, שנים, עד לגיבוש. הברירה היתה לא להיכנס לעניין הזה. כבר אז.
מה לעשות? להוריד מספר יחידות דיור? הקבלן יצא משם.
מאיר בן הרוש: הצפיפות היא איומה, צביקה.
צבי גוב-ארי: זו הצפיפות שעליה החלטנו. וזו הצפיפות שעליה נלך. ובמידה
ואנחנו פוגעים בצפיפות, אנחנו בעצם מורידים את הקבלן משם.
מאיר בן הרוש: כן, אבל עוד פעם. תסתכל. יכול להיות שהבניין הזה בסדר.

אבל כל מבני הציבור שאתה צריך בסוף,

צבי גוב-ארי: מבני ציבור לא ילכו ליד הבית. אין לי מבנה ציבור על יד הבית

שלי. ואין שום מבנה ציבור על יד כל יחידת דיור בעיר.

מאיר בן הרוש: כן, אבל כשמתכננים צריך לקחת בחשבון שגם הציבור שם

צריך להבין ולדעת שהוא צריך לנסוע מרחק של 600 או קילומטר מהבית, כדי ללכת לגני ילדים ובתי ספר.

צבי גוב-ארי: תראה, ברחוב הדרור יש עדיין שטחים,

עו"ד מאיר דהן: אני לוקח את הבן שלי כל יום מהירוקה עד גינזבורג.

מאיר בן הרוש: אתה עברת לבית ששונה. שם כבר בנוי. זה לא ... (מדברים

ביחד)

אלי מזוז: אני לא מדבר, גם אתה לא מדבר על ... שנינו לא מדברים...

צבי גוב-ארי: רגע אחד. אני מבקש להמשיך להקריא את המכתב, בזה

גמרתי.

עו"ד מאיר דהן: ... אני מדבר בכלל.

אלי מזוז: הוא מדבר על זה.

צבי גוב-ארי: אמרתי שהחנייה ברחוב האלון תהיה כולה תת קרקעית.

והכביש יורחב ככל האפשר, על מנת לאפשר גם חנייה בחוץ. לא יהיה מעבר רכב, הוא

שאל, חוצה פארק הנחל, מפני שאז אתה גם עולה על המובל בכביש, ואתה גם מחסל את

הפארק. אתה פוגע ברווחת התושבים, אין תכנון כזה. ברחוב הדרור יתווספו חניות עד כמה

שניתן בתוך המגרש, ולא תמיד זה אפשרי. העדר מענה במגרש עצמו יחייב כופר חנייה.

לוקחים את הכסף ולוקחים משטחים ציבוריים במקום, גינון וכו', ומפתחים חניות ציבוריות.

זה לא יהיה מול כל בית. אבל יהיו ברחוב הדרור חניות ציבוריות. ואנשים ידעו,

מאיר בן הרוש: אבל על זה הצבענו כבר בעבר, על כופר חנייה בדרור. דיברנו

על זה.

צבי גוב-ארי: זה הסיפור.

מאיר בן הרוש: אבל באלון אני אומר, אולי חשבו, הנושא שהברכה וכל

המתנ"ס שם, אם אפשר דווקא אותם להעביר, ושם ללכת על מבנה ציבורי, גם אפשרות.

למה ויצמן, למה אי אפשר? אם אתה עושה פינוי בינוי (מדברים ביחד) לא, אני אומר. גם הברכה וגם המתנ"ס, כל המתחם שם, אותו אפשר להעביר.

ד"ר אהוד ויצמן: יש עכשיו פרויקט ענק,

מאיר בן הרוש: אז אתה מעדיף את הפרויקט מעל המרחק של התושבים?

צבי גוב-ארי: סליחה דקה. במקום הזה יהיו סדר גודל של 3,000 תלמידים,

שצריכים אזורי התעמלות, פעילות ספורטיבית וכו'.

מאיר בן הרוש: אז אני אומר, אותם תעביר.

צבי גוב-ארי: אני אבנה עוד בית ספר נוסף?

מאיר בן הרוש: לא בית ספר, לא האלון. אני מדבר על המתנ"ס והברכה. שם

יש מקום,

צבי גוב-ארי: אני אומר לתלמידי בתי הספר 'לכו לעשות את הפעילות

במקום אחר'?

מאיר בן הרוש: במתנ"ס, באלון. ויש את הברכה העירונית. אולי שם אפשר

ללכת על מבנה ציבורי. גם זה אפשרי.

צבי גוב-ארי: טוב, תודה רבה.

עו"ד מאיר דהן: יש פה שאילתה שהוא שואל לגבי הנושא של החניות? בואו

נגמור על זה, חבל על הזמן.

אלי מזוז: דיברתם, אז לא דיברתי. שאלת שאלה, אמרת אם יש למישהו

הצעה. זו לא הצעה שלי, זו הצעה שאתה העלית אותה בעבר. לא אני מעלה את זה, זה לא

רעיון שלי, זה נאמר על ידך, כמשהו שנעשה בעיר. לדוגמה, אם אתה לוקח את הרחובות,

אז דיברו בזמנו, נתתם דוגמה בזמנו על פינוי בינוי ברחוב הערבה, מול בית ספר נועם.

צבי גוב-ארי: זה עדיין עומד על הפרק.

אלי מזוז: ושם אתה אמרת, בהתייחס לרחוב ההוא, אמרת שכלכלית אין

היתכנות, ולכן ביקשת לתת דירות נוספות ביבנה העתידית, המתחדשת, שהקבלן יקבל

יחידות דיור במקום אחר. לשאלתך,

צבי גוב-ארי: לכן, פרויקט הערבה תקוע כרגע, כי אין עדיין את ההקצאה.

אלי מזוז: אז אני אומר, לשאלתך, כששאלת כאן בפורום הזה,

כשדיברת, אם יש למישהו פיתרון? אז אין לי פיתרון חדשני לשום דבר. אבל יש לי את הפיתרון שאתה אמרת. במקום ליצור עומס בכל מקום שיש פינוי בינוי, אם זה בערבה, אם זה בחרמון ואם זה ברחוב עליו דיברתם, שתהיה אפשרות של מתן זכויות במקום אחר, כמדיניות, זה מה שצביקה אמר, נכון, בזמנו. כי להעמיס על העיר במקומות שאנחנו נמצאים היום, גם אם יהיו דירות יפות, והם לא יפלו ברעידת אדמה, וזה מבורך, בכל רחוב שיהיה פינוי בינוי, גם אם זה בשושנים, ולא משנה איפה, אנחנו ניכנס למצב של פקקים, שכבר היום מתחילים לתת את אותותיהם בעיר. חניות אני לא בטוח שיהיו. אבל איך אתה אומר? זה לא בידיים שלך,

צבי גוב-ארי: אני אסביר אבל, בכל זאת, יותר בהרחבה, בשביל לסיים את העניין הזה.

אלי מזוז: השאלה היא מאוד פשוטה. אם תהיה לנו כאן בכייה לדורות עם הפקקים.

צבי גוב-ארי: דקה. הצלחנו להשיג, לצורך פינוי בינוי, 10% ממספר יחידות הדיור לצורך פינוי בינוי בשכונות החדשות. 10% מ-10,000 יחידות דיור? כמה זה נותן?
אלי מזוז: 1,000. מ-10,000, 1,000.

צבי גוב-ארי: עכשיו ראה. אני הולך בעדיפות גדולה מאוד על רמות ויצמן. כי שם אין שום פיתרון אחר. הערבה. במשבצת הנ"ל, על פי מפתח המרה, על 25 דונם נצטרך להקים היום 1,500 יחידות דיור. שם הפרויקט הזה יעבוד. כי בתנאי א', שהמנהל עוד לפני סיום תוכניות הבינוי, באישור התוכניות וכו', בצד הדרום מזרחי, יהיו מוכנים היום לומר, מוכנים לחתום על חוזה עם מישהו שיקבל את הקרקע הזאת יותר מאוחר, עדיין לא מוכנים. אבל כשהתוכניות הללו יאושרו, והסיפור יעמוד לידינו, עד אז ייחקר רחוב הערבה, כי לפני כן אי אפשר יהיה לזוז. עם כל הצער. כאשר זה יהיה, ייאמר ליזם אז, אוקיי, במקום אתה תעשה המרה של 1 ו-2 על כל דירה שאתה מפנה אתה מקבל שתי יחידות דיור, ואת היתרה תקבל במקום אחר. זה הסיפור. כאשר יהיה. עד אז, אין לי את זה. אם אני אלך רק על הערבה, זה לוקח לי כמעט את כל ההקצאה שיש לי שם. זה הסיפור.

ד"ר אהוד ויצמן: לגמרי. זה ה...

צבי גוב-ארי: זה פיתרון שנלקח -

אלי מזוז: אני מבין. השאלה היא אם במקומות אחרים, קודם כל הרעיון הוא מבורך. והפיתרון הוא חכם. השאלה אם במקומות אחרים, שאין את הדבר מה שאתה אומר, תהיה בכייה לדורות?

ד"ר אהוד ויצמן: אבל אין רזרבות.
צבי גוב-ארי: ואז רגע, דקה, (מדברים ביחד) סליחה!
עו"ד מאיר דהן: ... לי אין שם דירות.
מאיר בן הרוש: מאיר, אתה ואני אולי עוד 20 שנה, אחרי שנהיה פה,
צבי גוב-ארי: מאיר בן הרוש, מספיק.
עו"ד מאיר דהן: אני מסכים איתך. ...
צבי גוב-ארי: סליחה, השאילתה -
מאיר בן הרוש: יש לי שאלה אליך. תענה לי עכשיו בכנות. בוא נגיד 20 שנה יגידו,

צבי גוב-ארי: מאיר! סליחה!
מאיר בן הרוש: למה לא דיברת. אז מה תגיד? ... לא נבטל. החלטתי לבטל?
עו"ד מאיר דהן: אם אין פיתרון אחר,
צבי גוב-ארי: תמשיך בבקשה. חברים, אני מבקש ככה. על שאילתה עונים בשאילתה. רוצים לעלות נושא לדיון, זה כבר נושא לסדר היום, דנים בו. אי אפשר לקחת שאילתה ולהפוך אותה לדיון. לא מוכן לזה. על שאילתה תקבלו מכתב, וזה מה שיהיה. עם כל הכבוד, אני חושב שיש גבול לעניין הזה, לקחת כל דבר ולנסות למצוא את הרע. מועצת העיר תרצה להחליט שבמקום שאין פיתרון חנייה של 1:2 לא יהיה פינוי בינוי? מוכן לעניין הזה. אבל שתחליט מועצת העיר, ושתלך בבקשה לתושבים ותאמר 'זו החלטה של מועצת העיר'. בבקשה?

עו"ד טובה שפירא-אלטמן: החלטה של ועדה מקומית.
מאיר בן הרוש: תראה, אם ועדת תכנון ובנייה החליטה, מה את רוצה, שאני אלך נגד מה שמישהו -
צבי גוב-ארי: לא, ... את המדיניות.
מאיר בן הרוש: זה ... את התוכניות, אבל אני לא יודע מה התוכניות שאתה,

אולי נצטער על זה. אתה יודע מה? אני אגיד לך משהו. ברחוב דואני, אני זוכר שאתה התנגדת שיהיו שם שני מסלולים בכיכר. ומשה חזות ביקש והיתה התנגדות בוועדת תכנון ובנייה. היום אנחנו רואים שהעיר התרחבה, אז מבקשים עוד פעם.

צבי גוב-ארי: לא, משה חזות לא התנגד לשני מסלולים,

מאיר בן הרוש: לא התנגד, הוא ביקש שני מסלולים.

צבי גוב-ארי: משה חזות טען שהכיכר מתחילה בשני מסלולים ובצד שמאל

פונה למסלול אחד, מתרחבת על שני מסלולים. אבל שני מסלולים בנינו מראש, מלבד הקטע הצר שם.

מאיר בן הרוש: הצד השני.

צבי גוב-ארי: כן. התנגד. משה חזות רצה גם כיכר עגולה, ואי אפשר לעשות

את זה -

מאיר בן הרוש: איפה שהמשולש גם,

צבי גוב-ארי: כן. אז משה לא פה ואני לא רוצה, אני חושב שהאיש עשה

עבודה מקצועית, וצריך להעריך את זה.

3. שאילתה של חברת המועצה גב' רונית ארנפרוינד-כהן, בנושא "מזון בריא

לתלמידי בית הספר האורן".

שחר סימנה: אתה מדלג על 3?

צבי גוב-ארי: לא מדלג על שום דבר.

ד"ר אהוד ויצמן: לא, היא ביקשה למשוך -

מאיר בן הרוש: לא, רונית ביקשה לדחות. יעל, למה לא הכנסת את ההצעה שלי?

צבי גוב-ארי: אני מבקש כך. אני לא מדלג. מפני שהיא ויתרה על השאלה.

שחר סימנה: לא, היא לא ויתרה.

מאיר בן הרוש: היא דוחה את זה לשיבה הבאה. (מדברים ביחד)

צבי גוב-ארי: א', היא ויתרה.

יעל יצחק פור: היא קיבלה מענה והוא מספק אותה, ולכן היא ביקשה להסיר

אותה.

מאיר בן הרוש: על המזון? זה נסגר? פשוט היא התנגדה כי זה לא היה בג"צ.

צבי גוב-ארי: רגע, דקה. סליחה. אתם לא תישארו בלי האינפורמציה. לא

יכול להיות שנותנים 'תסירו את זה כי קיבלתי תשובה'. היא קיבלה תשובה אבל אתם לא קיבלתם תשובה. והיות והשאלה היתה גם אצלכם, ועובדה שאתם לא יודעים שקיבלתם תשובה, ובכן המצב הוא זה.

בשנת 1986, לא פחות ולא יותר, הוענק שטח בבית ספר גינזבורג-האורן, לטובת, מה? אפשר לחלק את זה, שיהיה להם, כי זו תשובה. אני לא דן, היא קיבלה תשובה, קיבלה. תחלקו את זה.

שחר סימנה: אבל מה זה משנה בשנה?

צבי גוב-ארי: זה לא משנה. אתה יודע -

שחר סימנה: אדם קיבל, אז מה זה משנה שנה?

צבי גוב-ארי: אתה יכול לא לקרוא את זה. אני החלטתי לחלק את זה. וההחלטה היא שלי, לא שלך.

שחר סימנה: השנה לא כל כך מעניינת.

צבי גוב-ארי: בשנת 1986, הוענקה קרקע למשפחת פרץ, על מנת לבנות

מזנון וכו' במקום. הדבר הנכון ביותר היה לומר למשפחת פרץ 'תצאו בבקשה משם, תקבלו קרקע במקום אחר, אחרי 30 ומשהו שנים. תקבלו פיצוי ולכו מפה'. אפשר היה לעשות את זה. אלא מאי? פה לא מדובר בעמותה, מדובר באנשים פרטיים, עם עניין מסחרי. ולכן אי אפשר להקצות קרקע. יצא צו פינוי. צו הפינוי הזה ילך כנראה לבית משפט. נתדיין בבית משפט, נגיע למה שנגיע על פי החלטת השופט ונגמור את הסיפור הזה. זהו. עד אז, כל עוד שהסיפור הזה יעבוד, אם יעבוד, יש פיקוח מצד ועד ההורים. הוא יצטרך לבדוק כל יום אם הבחור חורג. ואם הוא חורג, סוגרים אותו. בינתיים הוא סגור.

מאיר בן הרוש: הוא יכול לפתוח אותו על, לפי הוראות מנכ"ל, מה הבעיה?

צבי גוב-ארי: אז רק זה.

מאיר בן הרוש: זה מה שאני אומר. אם הם יסכימו, זה בסדר גמור.

צבי גוב-ארי: לכן ביקשתי שתקבלו את התשובה הכתובה שלי.

מאיר בן הרוש: והם מסכימים?
אלי מזוז: סמכות של מי לאכופ את זה?
צבי גוב-ארי: בינתיים הוא צריך להתיישר עם מה שאנחנו רוצים. יש עליו פיקוח גם של רישוי עסקים. אם הוא יסטה, יכול להיות שהוא פתח היום, הוא פתח אתמול. יש עליו פיקוח, הוא לא יכול לסטות.

4. שאילתה של חבר המועצה מר אלי מזוז, בנושא "מגרש הספורט בבית הספר היחידני".

אלי מזוז: שאילתה "מגרש הספורט בבית הספר היחידני". בעבר הועלה נושא טיפול במגרש בית הספר היחידני על ידי במועצת העיר ונענית כי העניין יטופל. זה עלה במסגרת של שאלה לכמה וכמה מגרשי ספורט. לוועד ההורים של בית הספר היחידני נאמר על ידך כי עד סוף שנת 2017 המגרש יהיה מוכן. לאור זאת, ועד ההורים התחייב מול הרשת למתנ"סים ומרכז הספורט כי יוכלו לפעול ולקיים בבית הספר חוגי ספורט הדורשים שימוש במגרש, כגון חוגי כדורגל וכדורסל. לדברי הוועד שנים קודמות לא היתה נכונות מצד הגופים שהוזכרו לקיים חוגים אלו, עקב מצבו העגום של המגרש, ובטענה שאינו בטיחותי. אוסיף ואספר כי פנו אלי הורים רבים מלבד ועד בית הספר בתלונות על פציעות חוזרות ונשנות של תלמידים במגרש המדובר. העניין דורש טיפול מיידי. כמו כן, חשוב לציין כי השמש קופחת על ראש הילדים במגרש, ונאמר על ידך כי מגרשי בית הספר יוצללו. זה באופן כללי. נדרש, הכרת בצורך שיפוץ מיידי של מגרש בית הספר והצללתו. לאור זאת, ברצוני לשאול את השאלות הבאות. מה עיכב את ביצוע השיפוץ כפי שהתחייבת? מתי יטופל מגרש הספורט בבית הספר היחידני?

צבי גוב-ארי: טוב. ובכן ככה, חברים. בואו תביטו. יש גבול לפוליטיקה בכל דבר. אני רוצה לשאול אותך. אתה, כשייך למישהו שמנהל בין היתר את משרד החינוך, שייך לאותה קבוצה, מה עשית בשביל להביא אילו אמצעים, לדוגמה לבית הספר הנ"ל? אני שואל אותך מדוע? מפני, סליחה רגע,
אלי מזוז: צביקה, אתה גורר אותי למקום,

- צבי גוב-ארי:** אוקיי, אני אענה לך בכתב, וזו התשובה. אני אענה לך בכתב.
- אלי מזוז:** לא, אני אגיד לך, כי אתה גורר אותי לענות לך תשובות שלא מוצאות חן בעיניך.
- צבי גוב-ארי:** אוקיי, אתה תן לי תשובה. עם כל הכבוד לך, אינני מוכן לשיטה של אפס עשייה, מאה אחוז פרסום. מאשר לך לפנות למשרד החינוך, לשר הממונה, לבקש מימון הפרויקט הנ"ל. אני עושה למען גיוס כספים, בהעדר סיוע ממשרד החינוך.
- אלי מזוז:** זו התשובה לשאלה שלי?
- צבי גוב-ארי:** דקה, לא סיימתי. עד אז, כל פנייה פופוליסטית של כל אחד, דינה לזכות בתשובה הולמת לאלה העושים מהומה והמפגינים עשייה ממוצעת על ידי אחרים. החתום מטה מגייס את המשאבים, קובע סדרי עדיפויות ועושה לביצוע. מה בדיוק אתם עושים? עד כה קיימתי כל אשר הבטחתי, וכך יהיה בשנים הבאות. אם תרצה להיות שותף לעשייה, עשה זאת על ידי גיוס משאבים. אשמח מאוד לציין את חלקך. זו התשובה, תחלקי אותה. עד כאן.
- אלי מזוז:** אז קודם כל אני שמח על התשובה. ואני אומר, היות וזאת התשובה שלך, אז אני אגיב באותו מטבע בדיוק. בשיחה שהיתה לי איתך, אמרתי לך כי אמורה להגיע אליך תשובה, טלפון משר החינוך. לגבי נושאים שאתה אמרת לי שיש צורך בטיפול בהם,
- צבי גוב-ארי:** ולא הגיע שום -
- אלי מזוז:** ויש בעיה במשרד החינוך. התחייבתי כי השר ירים אליך טלפון. השר ניסה כמה וכמה פעמים ממשרדו להשיג אותך, ואתה התרברבת, וכדאי שזה יירשם לפרוטוקול, בפני חברי מועצה אחרים, 'תראו איך אני מסנן את שר החינוך'.
- צבי גוב-ארי:** לא היה מעולם כדבר הזה. סליחה רגע, אתה גם עומד ולא -
- אלי מזוז:** אז מי שאמר את זה, או ששיקר,
- צבי גוב-ארי:** אתה אומר 'אתה התרברבת'? אתה פשוט אינך דובר אמת.
- אלי מזוז:** שנייה, אז יכול להיות שמי שאמר לי את זה, שיקר. אבל העובדה היא פשוטה. אליך התקשרו כמה וכמה פעמים ממשרד החינוך, והעוזר אמר לי בצורה מפורשת שאתה לא עונה. חבר מועצה אמר לי שאתה במכוון לא עונה, ועוד אומר

'הנה, אני לא עונה לשר החינוך'. מי שמדרדר את היחסים עם משרד החינוך, זה אתה, אדון ראש העיר. אתה לא מקבל דברים נוספים ממשרד החינוך, כי אתה לא מתייחס באותו יחס של כבוד למשרד החינוך.

צבי גוב-ארי: ובכן, אוקיי, בוא תקשיב. אני, עם כל הכבוד לך, אני לא ... קיבלת את התשובה. וזו התשובה שלי. אתה יכול לא לקבל אותה, זו תשובתי.

אלי מזוז: לא קיבלתי תשובה, ואני אענה לך יותר מזה, ויתרה מזאת, אין כאן שום דבר פופוליסטי, אני נציג ציבור ואני אייצג ציבור ואני אעלה את הנושאים, על אפך ועל חמתך, כי אני מייצג ציבור. ואתה תענה מה שאתה רוצה לענות, ואנחנו נשאל. אתה, כראש עיר, תמשיך לעשות. וכשאתה תעשה, אנחנו נחייך ונגיד 'עשינו, כי אנחנו העלו את זה, ואתה מטפל'. זאת השיטה איתך, זו הדרך איתך. כי זו הדרך שאתה רוצה להבין. אם אתה -

צבי גוב-ארי: אני לא מנהל איתך דיון יותר.

אלי מזוז: אל תנהל, אני אדבר ואני אומר שאני ארצה.

צבי גוב-ארי: זו התשובה שאתה מקבל, ואינך ראוי ליותר מזה.

אלי מזוז: תודה. אני לא ראוי להיות?

צבי גוב-ארי: לא ליותר מזה. קיבלת תשובה. תהיה לי בריא. עם כל הכבוד.

אלי מזוז: ממש, בוא נתחיל להשוות ברמת ההגינות והיושר ביני לבינך.

מעניין לאיפה נגיע.

צבי גוב-ארי: תהיה ישר עם עצמך.

אלי מזוז: אני תמיד ישר, אדוני ראש העיר. אתה תהיה ישר עם עצמך

ותהיה הגון. אתה מכיר אותי מספיק זמן,

צבי גוב-ארי: לא, עם כל הכבוד הזה, תעשה ותפסיק -

אלי מזוז: כולם יודעים שאתה לא מספיק ישר ולא מתקרב לזרת של

היושר שלי. אז בבקשה ממך. תכבד את עצמך ותדע לענות תשובות שלא תקבל תשובה על

אפך ועל חמתך. אתה לא תענה לי בצורה כזאת, ותחשוב שאני אשתוק!

צבי גוב-ארי: תפסיק לצרוח!

אלי מזוז: אני לא אשתוק! אני אגיד את מה שאני רוצה.

- צבי גוב-ארי:** אם לא תשתוק, אסלק אותך החוצה!
- אלי מזוז:** אתה לא יכול לסלק אותי החוצה. אני חבר מועצה ואני יכול להיות פה כמה שאני רוצה. תתבייש לך!
- צבי גוב-ארי:** שב בשקט!
- שחר סימנה:** אתה לא יכול לסלק אותנו -
- אלי מזוז:** תתבייש. אנחנו כנראה נעלה שוב פעם את נושא החינוך ... שלך בעיר. אנחנו נפתור את העניין הזה.
- צבי גוב-ארי:** חצוף!
- אלי מזוז:** אני חצוף? אתה חצוף!
- צבי גוב-ארי:** חצוף!
- אלי מזוז:** תתבייש לך. תתבייש.
- שחר סימנה:** אתה לא יכול להוציא אף אחד. מה אתה מאיים עליו?
- צבי גוב-ארי:** שמע נא, בחור צעיר, עם כל הכבוד לך,
- אלי מזוז:** אני צעיר.
- צבי גוב-ארי:** אתה לא עושה כלום, חוץ מלנסות לנכס לעצמך מעשים של אחרים. תהיה בריא.
- אלי מזוז:** זו דעתך. אני מכבד את דעתך. אתה יכול להגיד שאני לא עושה כלום. אולי כדאי שנשאל אנשים אחרים.

5. אישור תב"רים כמפורט להלן:

מס' תב"ר	שם תב"ר	תקציב בש"ח	מקורות מימון
450	ביצוע גל ירוק בשדרות סנהדרין	900,000	מ' התחבורה -630,000 ק' פיתוח -270,000
451	תכנון מגרש חניה לרכב כבד ברח' הירדן	80,000	מ' התחבורה -56,000 ק' פיתוח -24,000
452	הרחבת כיכר שד' ירושלים- הקישון	550,000	מ' התחבורה -385,000 ק' פיתוח -165,000
453	שביל טיול על גדת נחל שורק	1,720,000	רשות מקרקעי ישראל

ק' פיתוח	600,000	שיפוץ ותיקון תשתיות ומבני ציבור	454
ק' פיתוח	2,400,000	שיפוצי קיץ והתאמות במבני חינוך	455

צבי גוב-ארי: הלאה. אישור תב"רים. ביצוע גל ירוק בשדרות הסנהדרין. תב"ר מס' 450, השתתפות משרד התחבורה והקרן לפיתוח. מי בעד? מי נגד? מי נמנע? לא יכול להיות שלא מצביעים.

אלי מזוז: אני רוצה להבין, מה זה 'גל ירוק' ברחוב הסנהדרין. תסביר מה זה. שאני אבין על מה אני מצביע. כתוב לי שורה.

צבי גוב-ארי: הזרמת התחבורה בצורה מסודרת על פי לחץ, ואחרי שמודדים את התנועה ברחוב הסנהדרין קובעים איזה רמזור נסגר תוך כמה דקות ואיזה לא.

אלי מזוז: זה עולה 900,000 שקל?

צבי גוב-ארי: יותר לעתים, אבל זה מה שעולה.

אלי מזוז: אני רוצה להבין.

צבי גוב-ארי: זה מה שעולה.

אלי מזוז: זה לכונן את הרמזורים?

צבי גוב-ארי: זה רמזורים שפועלים על פי נפח תנועה.

אלי מזוז: חדשים? אני שואל, אני לא -

צבי גוב-ארי: הרמזורים מוחלפים קודם, אבל מכניסים שם סנסורים, לכל אורך,

אלי מזוז: והסנסורים האלו עולים את הסכום הזה. טוב.

צבי גוב-ארי: דרך אגב, הדברים הללו הם הערכות כספיות של בעלי המקצוע. יכול להיות שזה יעלה יותר ונצטרך לתקן, אבל זו הערכה.

החלטה מס' 1/79/14:

הוחלט פה אחד לאשר תב"ר 450, ביצוע גל ירוק בשדרות סנהדרין. תקציב 900,000 ש"ח. 630,000 ₪ – משרד התחבורה. 270,000 ₪ קרן הפיתוח של העירייה.

צבי גוב-ארי: תכנון מגרש חנייה לרכב כבד ברחוב הירדן, אזור התעשייה, 56,000 של משרד התחבורה, 24,000 קרנות הפיתוח. אני בעתיד הקרוב מאוד מתכוון לאסור חנייה של משאיות מעל 4 טון בעיר. יחנו טנדרים, אבל משאיות יפסיקו לחנות, כי זה סותם את העיר גם בשכונות הותיקות ובכל מקום. מי בעד?

החלטה מס' 2/79/14:

הוחלט פה אחד לאשר תב"ר 451, תכנון מגרש חניה לרכב כבד ברח' הירדן. תקציב 80,000 ₪. 56,000 ₪ – משרד התחבורה. 24,000 ₪ מקרן הפיתוח של העירייה.

צבי גוב-ארי: הרחבת כיכר שד' ירושלים הקישון. זה דבר שביצענו כבר וסוף סוף משרד התחבורה החליט לסייע לנו ב-385,000 ₪. אנחנו 165,000 מקרן לפיתוח. מי בעד?

שחר סימנה: אני רוצה לשאול שאלה, אפשר? אין לי בעיה, עקרונית בעד. אבל לגבי הכיכרות, אנחנו הרבה זמן מסתובבים בתוך הכיכר. חייבים לצאת החוצה. הבעיה פה בעיר זה לא הכיכרות. מתי אתה מתכנן את המחלף? מתי מתחילים -

צבי גוב-ארי: יש לך לוח זמנים של ביצוע מחלף. יחלקו לכם בצורה מסודרת.

שחר סימנה: הכיכר לא פיתרון.

צבי גוב-ארי: זה היה צריך בשנת, בסוף 2018, תחילת 2019. החברה הלאומית לדרכים לא עמדה בזה. המנכ"ל נקרא לשר האוצר. יש תוכנית חדשה. כאשר התוכנית החדשה מדברת על התקנת רמפה בשנת 2020. זה הרבה זמן. אי לכך, מלבד היתרי הבנייה שבוצעו עד היום, אנחנו עצרנו היתרי בנייה. יש מהומה לא קטנה. גם כאשר הקבלן מתחייב לומר לתושבים שהוא לא ייתן להם אכלוס, אני לא יכול לבנות על זה, כי ביום שהבניין יסתיים, התושבים יבואו הנה ויבקשו אישור אכלוס ולא מעניין אותם הבטחה או לא הבטחה. לכן אנחנו עוצרים כרגע היתרי בנייה.

החלטה מס' 3/79/14:

הוחלט פה אחד לאשר תב"ר 452, הרחבת כיכר שד' ירושלים- הקישון. תקציב 550,000 ₪. 385,000 ₪ – ממשרד התחבורה. 165,000 ש"ח מקרן הפיתוח של העירייה.

צבי גוב-ארי: שביל טיול על גדול נחל שורק. רשות מקרקעי ישראל מעניקה היום כספים לדברים הללו. ואנחנו מתכוונים לעשות את זה מהפילבוקס לכיוון העיר, על הגדה הצפונית של נחל שורק. מי בעד? הלאה.

החלטה מס' 4/79/14:

הוחלט פה אחד לאשר תב"ר 453, שביל טיול על גדת נחל שורק. תקציב 1,720,000 ₪, מרשות מקרקעי ישראל

צבי גוב-ארי: שיפוץ ותיקון תשתיות ומבנה ציבור. הן כתוצאה מהנזק שהיה בסערה, מצד אחד, והן כתוצאה מצורך לשפר מגרשים וכו' בבתי ספר. זה הסיפור, 600,000 שקל. מי בעד? תודה.

החלטה מס' 5/79/14:

הוחלט פה אחד לאשר תב"ר 454, שיפוץ ותיקון תשתיות ומבני ציבור. תקציב 600,000 ₪, מקרן הפיתוח של העירייה.

צבי גוב-ארי: שיפוצי קיץ והקמת מבני חינוך, אני מקציב לעניין הזה 2,400,000 שקל. צריך לעשות סקר בכל אחד מבתי הספר ולהתכנס לנפח הזה אחרי הסקר. זה המקסימום שאני יכול לקבוע לשיפוצי קיץ.

אלי מזוז: אז אני אזכיר לך רק, שבזמנו בעקבות שאילתא שהעליתי על החינוך הדתי, אתה אמרת, היה 2.4 מיליון שקל השקעה בחינוך. ואתה אמרת 'אני אתן מיליון שקל לבית הספר 'אביר יעקב'. אני לא בודק אותך. אני לא עושה לך בדיקה בציציות.

- צבי גוב-ארי:** מתי ראית את 'אביר יעקב'?
- אלי מזוז:** אני ראיתי חלק, מבחוץ. אבל רק הזכרתי את זה. מיליון שקל.
- אני לא יודע אם הושקעו מיליון שקל, או הושקעו יותר או הושקעו פחות.
- צבי גוב-ארי:** 'אביר יעקב' קיבל הרבה מאוד והוא ימשיך לקבל, בתנאי, כמובן, שיהיה שינוי מבחינת מספר הנרשמים. לא יהיו נרשמים, בית הספר הזה ימות. זה המצב.
- אלי מזוז:** העיר גדלה ויש נרשמים. צריכים לנתב נכון.
- צבי גוב-ארי:** אני עוד לא יודע, לפי הנתונים שלי זה לא מעודד. בהמעטה, לא פה,
- אלי מזוז:** בגלל שהעלית את זה, מתי? תעדכן אותנו,
- צבי גוב-ארי:** אני רק אומר, ביניים -
- אלי מזוז:** לא ביניים,
- צבי גוב-ארי:** יש לנו עוד חודשיים בערך. שני דברים חשוב לדעת. 'אביר יעקב' מצד אחד, ובית ספר על שם רמב"ם. הרמב"ם. גם שם נתונים מאוד מאכזבים.
- אלי מזוז:** אתה לאחרונה פרסמת, אני מעריך שזה בשמך, כי זו הודעה שיצאה בשם העירייה, אם לא אז תתקן אותי, שיהיו הסעות על מנת, בגלל צורך, בגלל רישום, למרות שזה לא עומד בתקן החוקי, הסעות מהשכונה הירוקה לבית הספר ביאליק. היות ואתה עושה את זה, כי אתה רואה צורך להשקיע בבית ספר ביאליק ולקדם אותו, ושהוא נותן רמת לימודים טובה וראוי שהוא יתפתח, וזה מבורך, ואני מברך על זה, אני חושב שראוי, כפי שהבטחת לתושבים בשכונה הירוקה, שיהיו הסעות לבית הספר הרמב"ם. לא עכשיו, כי הוא ממוקם במרכז עכשיו, אבל בעתיד. כשהוא ימוקם בקצה.
- צבי גוב-ארי:** כאשר ניתקל בבעיה, נפתור אותה. בינתיים מה שקורה,
- אלי מזוז:** לא, אתה הבטחת.
- צבי גוב-ארי:** אוקיי. יהיו הסעות למה? לתלמיד אחד?
- אלי מזוז:** בסדר, עכשיו אין צורך. כי הוא במרכז.
- צבי גוב-ארי:** לכיתות א', כאשר נזיז את העניין,
- אלי מזוז:** לא, אבל צביקה, זה משפיע גם. אתה היום לא יודע כמה

נרשמו, כמו שאתה אמרת השנייה, שאתה לא יודע כמה נרשמו לבתי הספר. כי יש עוד הרשמה, ואתה כבר עכשיו מבטיח הסעה למי שיבוא מהירוקה לביאליק. כשאתה לא יודע,

צבי גוב-ארי: לא, לא, סליחה רגע.

אלי מזוז: אז עכשיו תבטיח למי -

צבי גוב-ארי: לביאליק יש לי כבר היום 16 נרשמים מהירוקה. יש לי מיניבוס. זה יש לי.

אלי מזוז: אוקיי, מעולה. יש מיניבוס.

צבי גוב-ארי: כאשר זה יהיה המצב במקום אחר, נפתור את זה,

אלי מזוז: כשהיו 16 ילדים באותו מרחק,

צבי גוב-ארי: בתנאי כמובן שיהיה אותו מרחק, ולא על יד בית הספר.

אלי מזוז: אני על זה. בודק אותך.

החלטה מס' 6/79/14:

הוחלט פה אחד לאשר תב"ר 455, שיפוצי קיץ והתאמות במבני חינוך. תקציב 2,400,000 ₪, מקרן הפיתוח של העירייה.

צבי גוב-ארי: אבל לא זה מה שמעכב שם, זה לא ההסעה. זה לא הסיפור.

אלי מזוז: מה מעכב שם? אשמח לדעת.

צבי גוב-ארי: לדעתי יש לנו עודף תשתיות של חינוך ממלכתי דתי. וחבל.

6. עדכון תב"רים כמפורט להלן:

מס'	שם תב"ר	תקציב מקורי ופירוט מקורות מימון	תוספת	הפחתה	מקור מימון	תקציב מעודכן
407	בניית 2 גני' לחנ"מ ברח' החרוב	תק' - 1,500,000 ק' פיתוח	1,503,838		תוספת- מ' החינוך	3,003,838
424	שיפוצי קיץ ועבודות בטיחות (משנת 2017)	תק' - 2,633,211 ק' פיתוח- 2,400,000 מ' החינוך- 233,211	50,000		תוספת- ק' פיתוח	2,683,211

מס'	שם תב"ר	תקציב מקורי ופירוט מקורות מימון	תוספת	הפחתה	מקור מימון	תקציב מעודכן
440	מגרש דשא סינטטי- השומרון	תק'- 600,000 הטוטו	300,000		תוספת- ק' פיתוח	900,000
358	אולם ספורט ליד בי"ס רבין	תק'- 6,540,292 ק' פיתוח- 3,290,102 טוטו- 3,250,190	701,432	139,783	תוספת- ק' פיתוח הפחתה- טוטו	7,101,941
285	שיפוץ איצטדיון כדורגל	תק'- 12,000,000 ק' פיתוח- 9,984,000 טוטו- 2,016,000	1,600,000		תוספת- ק' פיתוח	13,600,000
224	מועדון האישה	תק'- 3,500,000 ק' פיתוח	1,300,000		תוספת- ק' פיתוח	4,800,000

צבי גוב-ארי: שני גני ילדים לחינוך מיוחד, ברחוב החרוב. יש פה הקצאה של 1,503,000 שקל, תוספת של משרד החינוך. התקציב צריך להיות 3,300,000. מי בעד?

אלי מזוז: בעד. רק שאלה שקשורה לזה. זה גנים. מה הנוהל לגבי מעונות לילדים עם בעית צרכים מיוחדים? זה אין לנו בעיר, ושמעתי אמהות שקורסות תחת הנטל ונוסעות לנס ציונה.

צבי גוב-ארי: קיימת דרישה ממשרד העבודה והרווחה על מספר מעונות, ואני מקווה שאנחנו נוכל לקבל מעון אחד או שניים בקרוב, לא רוצה להבטיח. קודם ארצה לראות את האישור.

החלטה מס' 7/79/14:

הוחלט פה אחד לאשר עדכון תב"ר 407, בניית 2 גני"י לחנ"מ ברח' החרוב. תקציב מקורי: ₪ 1,500,000, תוספת 1,503,838 ש"ח. מקור מימון: משרד החינוך. תקציב מעודכן- 3,003,838 ₪.

צבי גוב-ארי: משנת 2017, עניין של שיפוצי קיץ ועבודות בטיחות, השלמה. היה לנו תקציב של 2,636,000 ₪, שמהם קרן לפיתוח ועוד משרד החינוך. יש פה גלישה

של 50,000 ₪ תוספת מקרן הפיתוח. מי בעד? הלאה.

החלטה מס' 8/79/14:

הוחלט פה אחד לאשר עדכון תב"ר 424, שיפוצי קיץ ועבודות בטיחות. תקציב מקורי: 2,633,211 ₪, תוספת 50,000 ₪ מקור מימון: קרן הפיתוח של העירייה תקציב מעודכן - 2,683,211 ₪.

צבי גוב-ארי: קיבלנו תקציב לטובת מגרש דשא סינתטי שיוקם ברחוב השומרון, מגרש כדורגל קטן. ההקצאה היא 600,000 שקל. העלות היא 900,000 שקל. מזה אני מעלה להצבעה. מי בעד?

אלי מזוז: מה זה מגרש דשא סינתטי? זה משחק?

צבי גוב-ארי: כדורגל על דשא סינתטי?

ד"ר אהוד ויצמן: הכי טוב שבעולם.

אלי מזוז: לא ניסיתי.

החלטה מס' 9/79/14:

הוחלט פה אחד לאשר עדכון תב"ר 440, מגרש דשא סינתטי- השומרון. תקציב מקורי: 600,000 ₪. תוספת 300,000 קרן הפיתוח של העירייה. תקציב מעודכן: 900,000 ₪.

צבי גוב-ארי: אולם הספורט, זה לא ליד בית ספר רבין. זה בית ספר רבין, שמשרת את כל האזור והוא פעיל עד הלילה. צריך להוסיף את ה-701,000 ₪, כאשר התוספת הזאת תהיה מקרן הפיתוח, ונצטרך ... מזה שהמקום עלה יותר. עלה יותר מהתחזית, מההערכה שלנו.

אלי מזוז: שאלה קטנה.

צבי גוב-ארי: זו תוצאה של המכרז, בין היתר.

שחר סימנה: מה קרה בתכנון הראשוני?

צבי גוב-ארי: יש תכנון, יש הערכה ויש מכרזים. היה תכנון לדוגמה, סליחה,

של המועדון לצעירים. התכנון דיבר על סדר גודל, הערכה, של 7 מיליון ₪. וזו היתה הערכה מוגזמת יחסית לתקציב של 5 מיליון. ותוצאות של המכרז דיברו על 15 מיליון. לכן פה ההפרש הוא כל כך גדול שהחלטתי לבטל ולצמצם את הפרויקט.

אלי מזוז: זה שיחה אחרת, נשמח לשמוע איך קורה דבר כזה, רק כדי להבין. אבל זה כבר משהו,

צבי גוב-ארי: כן, זה קורה. לעומת זאת, היום יש מכרז שהשתתפתם בו, על נושא של עמודי תאורה ומישהו הגיש הצעה פחות 60%. הנחה 60%. זה יכול להיות התאבדות, יכול להיות שיש פה בוננזה, כדאי לקחת אותה. אז בודקים את המציע ואם הוא יכול לעמוד בזה. ואם הוא יכול לעמוד, אז יש לשני הצדדים.

ד"ר אהוד ויצמן: בדקנו ואישרנו. הוא מרוויח עדיין 10% על -

צבי גוב-ארי: לא, בדקתם מתי? עשיתם שימוע?

ד"ר אהוד ויצמן: ברור, כן.

צבי גוב-ארי: יופי.

ד"ר אהוד ויצמן: עשינו שישב יניב ולינה, וסגרנו את העניינים.

שחר סימנה: איך אפשר לבדוק בתוך שבוע?

ד"ר אהוד ויצמן: לא, רק שימוע. עשינו את ועדת המכרזים, אחר כך עשינו שימוע.

שחר סימנה: אבל אמרנו לכם,

לינה שרון: על מה אתה מתלונן, שחר?

שחר סימנה: לא מתלונן, אני לא -

לינה שרון: שהסכמנו שהמכרז יצא עם הנחה של 62%? לא ברור. אני שומע אותך כל הזמן מתלונן, מתלונן.

שחר סימנה: אז אני אענה לך, גברתי המורה.

לינה שרון: תענה לי, לא, אני לא מורה.

שחר סימנה: מנהלת, בסדר.

לינה שרון: גם לא.

שחר סימנה: 60% לא נראה לי,

אתה צודק, בשביל זה היה שימוע.	לינה שרון:
ואז מישהו שולף 'בדקנו, עשינו'. ...	שחר סימנה:
אתה עומד פה בשביל להגיד כל דבר לא בסדר.	צבי גוב-ארי:
לא, לא אמרתי.	שחר סימנה:
הצוות בדק, מה יש לך להגיד? איך בדקו? בדקו?	צבי גוב-ארי:
אי אפשר לבדוק מעכשיו לעכשיו.	שחר סימנה:
אבל זה לא מעכשיו לעכשיו, אדוני. ישבנו פעמיים. אתה מטיל	לינה שרון:
	דופי באנשים ש -
שחר, האמירה שלך חסרת אחריות.	ד"ר אהוד ויצמן:
נכון. כי אתה מטיל דופי.	לינה שרון:
... איך אתה יכול לבדוק?	שחר סימנה:
כי אנחנו בדקנו את זה.	ד"ר אהוד ויצמן:
איך בדקת, תגיד?	שחר סימנה:
אני אגיד לך. יש יועץ מקצועי. בדק את העמודים, ראה את	ד"ר אהוד ויצמן:
	ההפרשים.
אה, בדק את העמודים.	שחר סימנה:
ודאי.	ד"ר אהוד ויצמן:
אוקיי, מה אתה מציע? איך אתה רוצה לבדוק? תבוא לקחת	לינה שרון:
את העמוד ביד, תסתכל מימין לשמאל? מה, איך אתה רוצה לבדוק? לא ברור, באמת. זה	שחר סימנה:
ממש מעצבן.	
אמירות חמורות של ...	ד"ר אהוד ויצמן:
אני חושב אתה שולף מהמותן. זה הכל.	שחר סימנה:
אין לך מושג מה שאתה מדבר. לא, סליחה, סליחה.	ד"ר אהוד ויצמן:
המכרז היה לפני שבוע,	שחר סימנה:
אין לך מושג על מה אתה מדבר. אתה מברבר, אין לך שום	ד"ר אהוד ויצמן:
מושג.	
לא נכון, אתה מתברבר. תוך שבוע הביא לך את הטבלה,	שחר סימנה:

- וואלה, הכל בסדר. 10% ...
- 60.????
- שחר סימנה: לא, הקבלן מרוויח 10%, אחרי שנתן 60% הנחה.
- צבי גוב-ארי: רגע, רגע, סליחה רגע. סליחה, זה באמת ברברת. היו שני קבלנים. אחד נתן 10% ואחר נתן 60%. החליטו שאת ה-60% יזמינו לשימוע, ועשו שימוע.
- ד"ר אהוד ויצמן: ועשו שימוע והגיעו למסקנה שהוא יכול לעשות את זה בלי להתמוטט.
- צבי גוב-ארי: נכון.
- ד"ר אהוד ויצמן: אז הולכים על ה-60%. אז מה הברברת?
- צבי גוב-ארי: כמה ערבות בנקאית הוא שם? חצי מיליון?
- מאיר בן הרוש: הוא שם על פי תנאי המכרז, אני לא זוכר כרגע. אבל מבחינת הנתונים, מאיר, אתה היית שותף.
- ד"ר אהוד ויצמן: כן, אני יודע, אבל דרשנו חצי מיליון שקל.
- מאיר בן הרוש: שנייה, כי האמירות האלה סביב השולחן זה פשוט לא לעניין.
- ד"ר אהוד ויצמן: תראה, מי שלא היה בוועדת מכרזים לא יכול לתת חוות דעת.
- מאיר בן הרוש: אבל אני אומר, בדקנו 60% לא נשמע הגיוני, אתה זוכר? דיברנו - ביקשתם מבדק. (מדברים ביחד)
- ד"ר אהוד ויצמן: זורמים מהר, שחר. הכל זורם מהר.
- מאיר בן הרוש: אתה מוכן לקחת אחריות?
- לינה שרון: אני לא לוקח אחריות אבל אני מוכן לבדוק. ...
- שחר סימנה: הבדיקה נעשתה. אם אתה מוכן לקחת אחריות,
- לינה שרון: אני לא שותק, אני לא בכיתה שלך, בסדר? אני לא בבית ספר.
- שחר סימנה: תקשיב רגע. אם אתה מוכן לקחת ... (מדברים ביחד)
- לינה שרון: תמשיכו, חבל. תמשיכו.
- מאיר בן הרוש: אני מבקש לא לערער על אופן העבודה של חבר מועצה,
- צבי גוב-ארי: מותר לערער, מותר להטיל ספק. זה בסדר.
- שחר סימנה:

- צבי גוב-ארי:** בתנאי שתבוא בבקשה עם נתונים.
- לינה שרון:** להטיל ספק, כן. דופי לא. ספק כן, דופי לא.
- ד"ר אהוד ויצמן:** תבוא עם נתונים ותסביר למה אתה תומך בעמדה שלך.
- שחר סימנה:** אני אבדוק. אני לא בקיא בעניינים עכשיו,
- ד"ר אהוד ויצמן:** אז תבדוק, לפני שאתה ... תבדוק.
- שחר סימנה:** אבל על פניו 60% זה-
- ד"ר אהוד ויצמן:** אז בשביל זה יש שימוע.
- שחר סימנה:** אולי בגלל שמינו אותך עכשיו ... 60%. יכול להיות. אני לא יודע.
- לינה שרון:** שמה? שמה? שמור על הפה שלך, שחר. שמור קצת על הפה שלך.
- שחר סימנה:** אולי זה ההישג. אולי זה ההישג.
- צבי גוב-ארי:** תירגעו, חברים. תירגעו. אם יש הנחה 60% ובדקו, לדוגמה נניח שהמציע הוא גם היצרן.
- שחר סימנה:** לא, אני ביקרתי על ההתלהבות,
- צבי גוב-ארי:** ואין פערי תיווך.
- ד"ר אהוד ויצמן:** זה לא המקרה. פשוט יש חשבון מתומחר מסודר, שעופר הביא. הוא דרש והביא תמחור איך הוא הגיע למחיר הזה ולמה זה כדאי. ואנחנו, חברי הוועדה שישבה, יניב, לינה ואני ועופר, קיבלנו את ההסברים, דעתנו נחה. וכמו שנאמר פה לפני שנייה,
- צבי גוב-ארי:** יש גם ערבות ביצוע,
- ד"ר אהוד ויצמן:** יש ערבות. ואם הוא לא עושה, לא מקבל כסף. או שנוסיף לו עוד 2,000, ואז שחר יהיה רגוע.

החלטה מס' 10/79/14:

הוחלט פה אחד לאשר עדכון תב"ר 358, אולם ספורט ליד בי"ס רבין. תקציב מקורי: 6,540,292 ₪, תוספת 701,432 ₪, מקרן הפיתוח של העירייה, הפחתה 139,783 ₪ מהטוטו. תקציב מעודכן - 7,101,941 ש"ח.

מאיר בן הרוש: תמשיך, תמשיך.
צבי גוב-ארי: שיפוץ אצטדיון הכדורגל, סיפור שמתמשך עם תביעות משפטיות וכו'. אנחנו שמרנו אז חוב, כי הוא הגיש תביעות משפטיות לעניין, הוא טוען שהאריכו לו את הזמן. אנחנו דנים בעניין הזה בבתי משפט.

מאיר בן הרוש: למה? 12 מיליון שקל זה התקציב הישן. זה לא תקציב חדש.
צבי גוב-ארי: כן, כן, התקציב הישן. הסיפור הזה נשאר פתוח. לצערי, דרך אגב, בכל עיר שבנו מגרש כדורגל ירדו ליגה באותה שנה. אנחנו בנינו גם מגרש כדורסל, וגם בכדורסל ירדנו ליגה. זה הכלל.

מאיר בן הרוש: אם אתה מעביר את המגרש לחולות יבנה, אולי היינו עולים, **אלי מזוז:** כשנח לשחקנים הם לא מתאמצים מספיק. נוח להם, הם לא מתאמצים מספיק, נעים.

צבי גוב-ארי: לא שומע.
אלי מזוז: הם צריכים לשחק במגרש לא טוב, כדי להתאמץ יותר.

צבי גוב-ארי: לא, תשמע. אני עומד על זה ששחקנים יהיו בעיקר מערי יבנה, בעיקר מאנשים מיבנה. כולל בכדורסל. וצריך לדעת היום בליגת העל נמצאים שלושה שחקנים בני יבנה שלמדו ביבנה. זה כבוד גדול. צריך לעודד ספורט. מפני שבלי זה מסתובבים ברחובות. לא כל אחד שלא עושה ספורט הולך -

מאיר בן הרוש: יש אחד גם ב-NBA, צריך להזכיר. יש עוד אחד ב-NBA גם. כספי.

צבי גוב-ארי: וקוקיה הוא גם זה וגם זה. אוקיי. מי בעד?

החלטה מס' 11/79/14:

הוחלט פה אחד לאשר עדכון תב"ר 285, שיפוץ אצטדיון כדורגל. תקציב מקורי: 12,000,000 ₪, תוספת 1,600,000 ₪ מקרן הפיתוח של העירייה. תקציב מעודכן 13,600,000 ₪.

מועדון לאישה הדתית.	צבי גוב-ארי:
כבר דיברנו על זה.	מאיר בן הרוש:
לא, צריך לתקצב את זה.	צבי גוב-ארי:
גם פה, מה קרה?	אלי מזוז:
לא, הורדנו את המילה 'דתית'. לא, היה כתוב 'דתית', הורדנו	מאיר בן הרוש:
	את זה, נכון?
מי בעד?	צבי גוב-ארי:
לא, אני רוצה להגיד, לפני שאנחנו -	שחר סימנה:
פאלי, הרי היה ויכוח, והורדנו את זה ל'מועדון האישה'.	מאיר בן הרוש:
לפני שאנחנו מצביעים, אני רוצה להגיד באמת. כמובן אני בעד	שחר סימנה:
מועדון אישה, והחלוקה צריכה להיות שווה. יש כל מיני מגזרים פה.	
יש כל מיני?	צבי גוב-ארי:
מגזרים, כן, כן. מגזר, מגזר.	שחר סימנה:
מה עם הגברים?	אלי מזוז:
מה עם הגברים, כן?	שחר סימנה:
מועדון הגבר הדתי.	???:
לא, בסדר.	שחר סימנה:
כל המועדונים בעיר אני מודיע לכם עכשיו, מלבד מועדון	צבי גוב-ארי:
האישה, פתוחים לגברים. תצטטו אותי.	
אני רוצה להגיד משהו. אין לי בעיה, אני בעד. אבל אני רוצה	שחר סימנה:
גם שבאותו סכום יינתן ליוצאי אתיופיה לבניית בית הכנסת. שיירשם לפרוטוקול.	
אבל זה אושר כבר.	מאיר בן הרוש:
לא, כסף.	שחר סימנה:
לא, אושר בית כנסת -	מאיר בן הרוש:
אבל אני מדבר על כסף. הוא מדבר על כסף.	שחר סימנה:
הוא קיבל קרקע, עכשיו הוא רוצה גם כסף לבנות.	צבי גוב-ארי:
לא, קרקע בחינם. כסף מביא כסף.	מאיר בן הרוש:

- צבי גוב-ארי:** אני בונה כנסת לכל הציבור. בתי כנסת. לא בונה בתי כנסת לפי מוצא. חד משמעית. אתה רשאי להתפלל ...
- מאיר בן הרוש:** זה שקל מול שקל.
- צבי גוב-ארי:** זה לא, חבריא, מה אתם? נבנה מחר בית כנסת ליוצאי מצרים, ומחרתיים ליוצאי אתיופיה, וליוצאי עיראק וכו'. מה אתם מדברים? בנינו כבר שני בתי כנסת ליוצאי אתיופיה. בנינו. עכשיו מבצעים בית כנסת שלישי. אמרו לי שיש עמותה, יש לה כסף, מסוגלת לבנות, הקצינו.
- מאיר בן הרוש:** ... שקל מול שקל?
- צבי גוב-ארי:** אני מצביע, חברים. בואו תקשיבו, סליחה רגע. אתה יכול להצביע נגד. אין התנייה.
- אלי מזוז:** הוא אמר שהוא בעד. הוא אמר שהוא בעד.
- שחר סימנה:** אני אמרתי בעד, אתה לא מקשיב.
- צבי גוב-ארי:** מי בעד?
- אלי מזוז:** רציתי לשאול שאלה בעקבות מה שאמרת. אמרת עכשיו על נושא של בתי כנסת כלליים לכולם. בתי כנסת לכולם. אני באותה דעה שלך,
- צבי גוב-ארי:** יש לנו בעיה בעניין הזה.
- אלי מזוז:** אני באותה דעה שלך, שצריך להיות פתוח לכולם. וברוך השם, עשית את זה יפה בשכונה הירוקה, עם בית ספר -
- צבי גוב-ארי:** ובכן אני אומר לך שבשכונה הירוקה ישנה קבוצה של חובשי כיפות סרוגות שלא מוכנים להיכנס לבתי כנסת האחרים בטענה שלא נותנים להם להתפלל על פי הסגנון התפילה האחידה,
- אלי מזוז:** מה אתה חושב על זה?
- צבי גוב-ארי:** הסגנון האחיד. אני אומר שתשתלבו בבקשה, ואני הולך לדבר עם ועדי בתי הכנסת.
- אלי מזוז:** אז בעקבות מה שאתה אומר, קודם כל בסדר.
- צבי גוב-ארי:** כי פנו ל... גן ילדים,
- אלי מזוז:** אני לא נכנס בין אנשים עכשיו, חיכוכים בין תושבים. אני רק

אומר עובדה, אני מציין עובדה. בית הכנסת הגדול והנכבד שנמצא בשכונה הירוקה,

צבי גוב-ארי: לא מספיק.

אלי מזוז: לא רק שמלא עד אפס מקום, מתפללים בו גם באולם, וישנם עוד שני מניינים, בנוסף, חוץ מהמניין הנוסף שבמבנה היביל, יש עוד שני מניינים, שלושה. אחד באולם, אחד בבניין הגבוה, ועוד מניין שנמצא בתדהר. יש, למרות הרצון הטוב, יש מצוקה.

צבי גוב-ארי: בימים הקרובים תצטרכו לדון בתוצאות המכרז של בית כנסת נוסף, של 200 מקומות. זה תוקצב על ידי העירייה. אנחנו בונים. נלך על זה גם. כנראה שהציבור אוהב להיות בבתי הכנסת, וזה נהדר. אבל להתחיל שהעירייה תשקיע בבתי כנסת ייחודיים,

אלי מזוז: לא, הם לא ביקשו, אני אסביר. הם לא ביקשו ייחודי. הם ביקשו שמי שאצלם במניין שלהם יש אשכנזים, תימנים, מה שאתה רוצה. כשהחזן עולה, לא מפריעים לו. הוא מתפלל בנוסח שלו. הציבור מיישר איתו קו. כשעולה חזן אשכנזי, אז התפילה תהיה בנוסח אשכנזי. כשעולה, רגע, שנייה, תן לי. כשעולה חזן תימני, התפילה תהיה בנוסח תימני. אני אומר, זה לא מקובל ביבנה. בדרך כלל, מה שמקובל ביבנה, יש בית כנסת תימני, יש בית כנסת אשכנזי, יש בית כנסת ספרדי. עכשיו קמה קבוצה שבאה ואומרת, וזה חלק מהגאולה שלנו, קמה קבוצה שאומרת 'לא מעניין אותי תימני, אשכנזי, ספרדי'. זה דבר מבורך, תבין. זו קבוצה שאומרת, זוג שאומר 'אני תימני, אשכנזי. לא אכפת לי, יעלה מי שיעלה. אבל בתנאי שאם אני עולה עם התימני, אף אחד לא יפריע לי. כשאני עולה עם האשכנזי, אף אחד לא יפריע לי'.

פאלי כהן: לא, זה לא נכון.

אלי מזוז: מה לא נכון?

פאלי כהן: אתה לא יכול, סתם דוגמה, ... תימני, ... את התפילה בנוסח תימני ממש. אתה יכול להעלות תימני, אבל הוא יעשה לך קצת ירושלמי, קצת עברית, יש לך דברים שאתה לא יכול ... גם אשכנזי שעושה את זה בצורה של, אתה יודע. לא נכנס. ירושלמי כזה, שכולם מבינים, כולם זה. ... לא, סתם. ... אני מעלה את כולם חזנים. אשכנזים, ספרדים, לא יודע, מרוקאים, טוניסאים, כולם עולם... אבל ירושלמי כזה, שכולם

מבינים.

אלי מזוז: אשכנזי שעולה עם הסידור שלו הוא מתפלל בנוסח מסוים. אני

מסכים איתך שזה לא מקובל ... ואני גם לא רוצה לשנות לבתי כנסת, צביקה. אני לא רוצה לשנות לבתי כנסת את הנוהל שלהם. אני רק אומר, אני רק מציין שיש כאן קבוצה ... נורא,

צבי גוב-ארי: אלי, אלי, ... בבתי כנסת היום, יש חזן אחד. ואף אחד לא עולה. והקבוצה שהיתה אלי מנעו ממנה לעלות.

אלי מזוז: אז יש בעיה. אבל מצד שני יש גם דבר יפה.

צבי גוב-ארי: אז צריך לטפל בה.

אלי מזוז: אנחנו לא יכולים לטפל בה. אנחנו לא יכולים, צביקה.

צבי גוב-ארי: מרימים ידיים, אוקיי. מועדון האישה, מי בעד? הלאה.

החלטה מס' 12/79/14:

הוחלט פה אחד לאשר עדכון תב"ר 224, מועדון האישה. תקציב מקורי: 3,500,000 ₪, תוספת 1,300,000 ₪ מקרן הפיתוח של העירייה, תקציב מעודכן 4,800,000.

7. אישור תשלום גמול לחברי ועדת הערר לארנונה, עפ"י חוזר מנכ"ל 5/2012 המצ"ב.

צבי גוב-ארי: סעיף 7, הצעה לסדר היום -

מאיר בן הרוש: לא, 7, 7. אישור תשלום. גמול.

צבי גוב-ארי: אני מדבר עכשיו, אישור תשלום -

מאיר בן הרוש: צביקה, זה ש.ב. זה ש.ב.

צבי גוב-ארי: למה?

מאיר בן הרוש: למה? אני שבע שנים לא התעסקת עם זה. עכשיו אתה

מתעסק עם זה.

צבי גוב-ארי: אני מחזיר אותך לשם, לוועדת ערר מיד.

- מאיר בן הרוש:** לא, אל תעשה איפה ואיפה. תעשה לכל הוועדות,
צבי גוב-ארי: זה שונה.
מאיר בן הרוש: זה לא שונה.
צבי גוב-ארי: יש לוועדת ערר גם הוראה מוגדרת. תקרא את זה. כן, כן, מה לעשות? כי ועדת ערר יושבת יותר, היא דנה כבית משפט,
מאיר בן הרוש: מי זה בוועדת ערר? מי זה ועדת ערר?
צבי גוב-ארי: יש כמה עורכי דין חיצוניים ואנשים שלנו. יש לך פה?
מאיר בן הרוש: מי האנשים? חברי מועצה? אה? לא?
פאלי כהן: לא ועדת הנחות.
מאיר בן הרוש: אני יודע, זה ערר, אני מדבר איתך על ערר.
פאלי כהן: חיצוני לגמרי, לא שלנו.
מאיר בן הרוש: מי יושב בוועדה?
פאלי כהן: תיכף, שיגיד לך. שמעון, פורמן, מי עוד יש שם? כל מיני יש שם.
מאיר בן הרוש: אבל זה משהו חדש?
פאלי כהן: לא, לא, לא חדש.
צבי גוב-ארי: קיים חוזר של מנכ"ל משרד הפנים. לא ביצענו אותו עד היום. עכשיו מצד שני האנשים הללו יושבים כסמכות שיפוטית.
מאיר בן הרוש: בסדר, סגור.
צבי גוב-ארי: מכינים תיקים, חוקרים.
מאיר בן הרוש: הבנתי, הבנתי.
אלי מזוז: אנחנו מבינים לליבם. אנחנו מבינים. גם אנחנו יש חוק כזה בחדר שמתגלגל לו לאיטו ולא יגיע לשום מקום. על כמה מדובר? באיזה סכום?
מאיר בן הרוש: פאלי שכנע, 200 שקל. 180 שקל.
אלי מזוז: למה? למפגש?
מאיר בן הרוש: לשעה.
אלי מזוז: לשעה? 280 שקל לשעה? זה הנוהל? וואלה.

צבי גוב-ארי: חברים, זה מה ש... תאר לך שוועדת הערר מתקיימת בבית משפט. החלטה של ועדת ערר -

מאיר בן הרוש: אתה יודע שיש הצעת חוק של הליכוד, שחברי מועצה יקבלו גם לשעה 300 שקל. אבל עדיין מר אמסלם, ראש הקואליציה עכשיו, אין לו זמן,

צבי גוב-ארי: ... בית משפט. חברים, מי בעד?

החלטה מס' 13/79/14:

הוחלט פה אחד לאשר תשלום גמול לחברי ועדת הערר לארנונה, עפ"י חוזר מנכ"ל 5/2012.

8. הצעה לסדר של חבר המועצה מר מאיר בן-הרוש, בנושא "מינוי מ"מ לוועדות המועצה".

צבי גוב-ארי: הדבר הבא שביקשו, בן הרוש. הנושא שאתה מעלה כאן, כאשר דיברת איתי למחרת הוצאתי מכתב שבו ציינתי שגם על פי המלצה של מר בן הרוש, אני רוצה להרחיב, כי אפשר לעבור.

מאיר בן הרוש: אין בעיה, אבל מה שקרה בעצם, אני כתבתי, גם ישבתי עם היועץ המשפטי, ראיתי שם סעיף שאומר שיו"ר ועדה המכהן ימליץ למועצת העיר על מועמד מטעם הוועדה, על מנת שמועצת העיר תאשר אותו, כמו שהיה בזמנו עם פאלי.

ד"ר אהוד ויצמן: לא סעיף ...

מאיר בן הרוש: למה?

ד"ר אהוד ויצמן: כי אתה מדבר על סעיף 166. זה לא -

מאיר בן הרוש: אנחנו קראנו ביחד, אתה זוכר?

ד"ר אהוד ויצמן: זה לא מה שכתוב שם.

מאיר בן הרוש: ישבנו ביחד, קראנו את זה, נכון? אבל זה לא משנה, זה לא

העניין. העניין שראש העיר הלך כמה צעדים קדימה ובאותו מסמך הוא גם מינה גם חברים לוועדת מכרזים וגם לוועדת תכנון ובנייה.

- צבי גוב-ארי:** כי אלה הוועדות שנתקענו איתן. ועדת מכרזים בוטלה פעמיים.
- מאיר בן הרוש:** אין לי בעיה, אבל צביקה, תקשיב.
- צבי גוב-ארי:** ועדת התכנון והבנייה בוטלה פעמיים. נושאים מאוד קריטיים, שנתקעים בגלל העדר חברים. עכשיו, מבחינתי לא חשוב מי יהיה. מי שירצה ויתנדב כמספר 2 לוועדת הללו, רק יאמר לי. מוכן להעמיס עליו ועדות, בכל ועדה. רק שיבואו. יש לנו הרבה עבודה לעשות, ולא חשוב עכשיו ... בתוך הוועדה.
- מאיר בן הרוש:** צביקה, אני אישית יכול להעיד על עצמי, למעט הישיבה האחרונה שביקש שלוש וחצי, לא יכולתי להגיע, אני בכל ועדות המכרזים מגיע,
- צבי גוב-ארי:** כן, אבל יש אחרים.
- מאיר בן הרוש:** כן, אבל עוד פעם, בסדר. אבל אני אומר, תראה, אתה באותו זמן גם הוספת חברים לא רק בוועדת מכרזים. גם עשית שינוי בוועדת תכנון ובנייה. אני חושב גם לשם, צביקה. לא יכול להיות שיש פאנל גדול מאוד של קואליציה, יש חבר אופוזיציה אחד ש,
- צבי גוב-ארי:** לא עשיתי שינוי. הוספתי לוועדת תכנון ובנייה,
- מאיר בן הרוש:** אבל מה הוספת? הוספת קואליציה, לא הוספת אופוזיציה. מן הראוי לפחות,
- צבי גוב-ארי:** החלפתי כגיבוי.
- מאיר בן הרוש:** צביקה, גיבוי. אז אם אפשר -
- צבי גוב-ארי:** רגע, אני מבקש לומר. מספר חברי ועדת תכנון ובנייה הוא מספר קבוע. כאשר חבר נעדר, אם זה מהקואליציה, יהיה במקומו חבר מהקואליציה.
- מאיר בן הרוש:** אבל עוד פעם, צביקה.
- צבי גוב-ארי:** וזה אחרי התייעצות משפטית. כשחבר אופוזיציה נעדר, יהיה במקומו חבר מהאופוזיציה.
- מאיר בן הרוש:** צביקה, הרי ידוע לך שוועדת תכנון ובנייה היום היא תמיד מככבת בכל החדשות ובכל המקומות. אני אומר, גם היום,
- צבי גוב-ארי:** איזה חדשות ראית?
- מאיר בן הרוש:** לא אצלנו. אתה מכיר, לכן אני אומר גם חשוב מאוד שגם אם

תלך על זה, יש הרי 90%, ...

פאלי כהן: ... חופשי היום.

מאיר בן הרוש: למה? תגיד, אם אתה לא מקשיב, פאלי, אז תקשיב. דיברתי

בערים אחרות. אני אדגיש לך, בראשון לציון יש חקירה ועדת תכנון ובנייה. אז אני אומר עוד פעם, במקומות אחרים. אני מבקש אם אפשר להוסיף חבר אופוזיציה לוועדת תכנון ובנייה, לפחות מן הראוי שלמראית עין, הרי ממילא יש שם 90% קואליציה, 10% של אופוזיציה. אם אפשר להוסיף עוד אדם, שיהיה גם למראית עין, צביקה, זה לא משנה לך. ממילא החלטות שם הן רציניות ומתקבלים,

צבי גוב-ארי: אני מדבר על מחליף. אני מוכן לעשות את זה, טובה, האם אני יכול לעשות מחליף לחבר קואליציה על ידי מחליף מהאופוזיציה? מבחינת החוק זה מתיישב?

עו"ד טובה שפירא אלטמן: שנייה, ...

צבי גוב-ארי: אוקיי. אז אנחנו ניקח מהאופוזיציה, נחליף. אתם מסמיכים אותי לקבוע מי מכם שם, מישהו מתנדב,

מאיר בן הרוש: לא משנה, צביקה. תחליט מישהו, זה לא משנה. אבל בסוף זה מראית עין, בסך הכל חשוב מאוד גם -

אלי מזוז: אל תעשה את זה,

צבי גוב-ארי: ובכן, אנחנו מחליטים למראית עין -

אלי מזוז: אל תעשה את זה.

צבי גוב-ארי: בשביל מה זה טוב?

אלי מזוז: חבל, אנחנו סתם נפגע בעבודת הוועדות. חבל. תעזוב. תשאיר את זה איך שזה.

צבי גוב-ארי: יש לנו מספיק. מה שכן אבל, אני חושב -

אלי מזוז: צביקה, תשים אנשי קואליציה כמה שיותר. אופוזיציה טובים לעבודת הוועדות. אנחנו לא צריכים ... שם.

צבי גוב-ארי: אני חושב שמה שצריך לעשות עכשיו, זה גם להגיע למינימום נחוץ להפעלת ועדה. למינימום נחוץ להפעלת ועדה. אי אפשר, רק דקה, שאתה יושב

בוועדה, אתה מגיע ארבעה מתוך שבעה, משהו מהסוג הזה, והוועדה מבוטלת. עכשיו מה עומד על הפרק? או ועדת מכרזים, פרויקטים נתקעים. שבועיים איחור. או שפיתוח, ועדת תכנון ובנייה, נתקע. חיכית חודש, עוד חודש. לכן צריך לקבוע מינימום של ועדה. והמינימום ניתן לעשות, נקבע ועדת תכנון ובנייה כי זה כבר ועדה מעבר, מבחינת סמכויות, מעבר לוועדה מקומית.

מאיר בן הרוש: ועדת תכנון ובנייה אתה מתכנן אותה המון זמן, בזמנים שאנשים יכולים להתארגן. בוועדות אחרות מודיעים לך בין שלושה לארבעה ימים. וזה קשה מאוד גם לתכנן. כמו הוועדה שביקש, יום לפני זה מתקשרת יעל, מחר בשעה שלוש וחצי. שמע, אנחנו גם עובדים. צריך לתכנן גם את הסדר יום.

ד"ר אהוד ויצמן: מאיר, אישרת שתגיע.

מאיר בן הרוש: לא, אני אמרתי אני אשתדל. אני אף פעם לא מאשר, אלא אם כן אני אומר. אמרתי אני אשתדל.

ד"ר אהוד ויצמן: לא חשוב, אבל אתה צודק. צריך מה שיותר זמן.

מאיר בן הרוש: וב', תראה. כשקבענו ביום חמישי, אתה זוכר? אז אמרתי קבענו ביומן, רשמתי.

ד"ר אהוד ויצמן: לא, לא, בסדר.

מאיר בן הרוש: אבל אני לא יכול לבוא מבאר שבע, לצאת ב-12:00 כדי להגיע לכאן. וגם אתה לא משלם לי, אז למה שאני אבוא?

צבי גוב-ארי: ראשי הוועדות צריכים לקבוע קוורום מינימאלי שאפשר לנהל את הוועדות.

מאיר בן הרוש: אבל תיתן זמן מינימאלי, צביקה. צביקה, תקבע שלפחות שמונה ימים לפני ועדה, לא מבין. אי אפשר שלושה, ארבעה ימים לפני. כולנו עסוקים.

עו"ד טובה שפירא אלטמן: שכל ועדה תקבע לעצמה.

מאיר בן הרוש: את חושבת?

עו"ד טובה שפירא אלטמן: כן.

מאיר בן הרוש: רעיון מצוין. אין בעיה. בסדר גמור. מקבלים את ההצעה שלה. היא אומרת, למה אתה מתנגד? היועצת הציעה הצעה נחמדה וטובה מאוד. שכל ועדה

תקבע כמה ימים לפני זה מודיעים לחברים. מה הבעיה? טוב מאוד.

ד"ר אהוד ויצמן: אני מבקש להתייחס.

מאיר בן הרוש: אל תתייחס, היועצת אמרה, זה בסדר גמור.

ד"ר אהוד ויצמן: לא, קודם כל אני מכבד את מה שהיועצת אומרת. זה לא העניין.

צבי גוב-ארי: חברים, סליחה, אהוד, דקה. רגע. קיימים לפעמים אילוצים וצריך להתחשב באילוצים.

מאיר בן הרוש: חריגים נדון בנפרד. מה הבעיה?

צבי גוב-ארי: תראה, אנחנו עבדנו על תכנון כמעט של שנה וחצי של פרויקטים שרצים היום. יש הרבה מאוד דברים מתגלגלים. יש בעיות פה, בעיות שם. לכן נצטרך לתת יותר מאמץ. שנה וחצי, חלק מהפרויקטים שיוצאים רק עכשיו תוכננו פעמיים. כי גלשו מתקציבים וכו'. דברים לקחו הרבה מאוד זמן. עכשיו הגיע הזמן לביצוע. לא מתייצבים לוועדה, דחית. ועוד פעם דחית וכו'. ואז אתה מתקרב בעצם לתקופה שלא רציתי להיות שם.

ד"ר אהוד ויצמן: אם אפשר שהיועצת תיתן לנו המינימום ההכרחי לקיום ועדה בוועדות. ואז נוכל להעביר את זה במסגרת הוועדות, ולפחות שזה יהיה -

מאיר בן הרוש: אתה יודע, צביקה, פעמיים נתקלתי, והערתי את זה וזה רשום בפרוטוקול, שיומיים שלושה לפני סיום מועד של ביטוח לילדים, מגישים הצעה ואין מה לעשות, זה כמו אקדח ברקה. עכשיו צריך לאשר. אז אני אומר, גם הדברים האלה. אם אתה לא מאשר, אתה משאיר את העירייה בלי ביטוח. אתה מסכים איתי? זו בעיה.

צבי גוב-ארי: אוקיי, טובה.

עו"ד טובה שפירא אלטמן: זה לא נכון. מה שאתה מציג אין עכשיו. זה משהו שהיה בעבר.

מאיר בן הרוש: לא, שנה שעברה היה לנו מקרה כזה.

עו"ד טובה שפירא אלטמן: אז בוא אני אסביר לך למה. היה לנו בזמנו תעריפים של ביטוח תאונות אישיות נקבעים בכנסת. ורק אחרי שוועדת החינוך של הכנסת מאשרת את התעריף, יכולנו לצאת למכרז. בגלל זה זה תמיד היה מגיע בדקה ה-90, כי תמיד זה אושר

- בכנסת בדקה ה-90. אז בוא תדייק. זה לא שאנחנו, חס וחלילה, ...
מאיר בן הרוש: לא, אני לא מאמין שאת עושה את זה בכוונה.
עו"ד טובה שפירא-אלטמן: לא, אני מסבירה לך למה זה התעכב. במקרה הזה אתה לא צודק.
מאיר בן הרוש: אבל ראית שזה הגיע בדקה ה-90.
עו"ד טובה שפירא-אלטמן: בסדר. אבל יש לך הצעה עכשיו. ...
צבי גוב-ארי: אוקיי, ישנה הצעה. מה אתה רוצה? שנצביע על דבר שעשינו?
מאיר בן הרוש: לא, אני רק אמרתי שאני, זה בסדר.
צבי גוב-ארי: אז תוריד אותה מסדר היום.
מאיר בן הרוש: הורדתי מסדר היום.
צבי גוב-ארי: אני לוקח לתשומת לבי להוסיף מהאופזיציה לוועדות. אני צריך לראות מי פנוי מוועדות אחרות. נדחוף את זה הנה, הכל בסדר. ככל שירבו רזרבות לוועדות אני אשמח. הכל בסדר. רצית לנאום?
אלי מזוז: אני רציתי לנאום ושחר. ביקשת?
מאיר בן הרוש: יש לנו אירוע היום.
אלי מזוז: לא, סליחה. תשמע דבר תורה לט"ו בשבט. שחר, אתה רוצה קודם?
שחר סימנה: כן, כן. אבידן אברהם הלך לעולמו,
צבי גוב-ארי: בבקשה?
מאיר בן הרוש: חבר המועצה לשעבר. אברהם אבידן.
שחר סימנה: אבידן אברהם, אברהם אבידן. הלך לעולמו בטרם עת.
מאיר בן הרוש: איפה הם יושבים, פאלי?
עו"ד מאיר דהן: פה בעוגן.
צבי גוב-ארי: הוא גר לבד, אברהם? או שגר עם משפחתו?
שחר סימנה: הוא היה גר שנה וחצי ברחובות.
צבי גוב-ארי: והוא נקבר כאן?
שחר סימנה: תקופה מסוימת היה גר בשכירות.

- צבי גוב-ארי:** והוא גר לאחרונה?
- שחר סימנה:** אני לא יודע הרבה. אני ביקרתי אותו, אבל אני לא יודע אם הוא גר שם עם מישהו. כשאני הייתי אצלו, היה לבד. מי שמכיר את אבידן, כמו שנאמר, היה ידו בכל. וידו כל בו.
- צבי גוב-ארי:** ויד כל בו.
- שחר סימנה:** כן, ידו כל בו. אבידן היה אדם ענק, עם לב ענק. היה חבר נאמן. תמיד דאג לזולת. אבידן היה חבר מועצת העיר וגם כשלא היה חבר מועצת העיר, המשיך לסייע לתושבים ולא דאג לעצמו. אבידן היה בן אדם אנושי. חבר יקר, יהיה זיכרו ברוך. זה מה שרציתי להגיד.
- ד"ר אהוד ויצמן:** חזק וברוך.
- צבי גוב-ארי:** מתי ביקרתם את אבידן לאחרונה?
- שחר סימנה:** אני במשך חודשיים וכל יום שישי הלכתי לבקר אותו.
- צבי גוב-ארי:** הוא גר כאן במשך חודשיים האחרונים?
- שחר סימנה:** היה כמה פעמים בבית חולים.
- צבי גוב-ארי:** חייו היו מאוד קשים בשנים האחרונות.
- שחר סימנה:** כן, החיים שלו לא היו קלים בשנים האחרונות, נכון.
- צבי גוב-ארי:** כן, גם בבית הכל הסתבך.
- ד"ר אהוד ויצמן:** מחווה יפה.
- שחר סימנה:** כן. אני חושב שעל זה נאמר חבר לא קונים בכסף.
- צבי גוב-ארי:** נאמר גם חבר מביא חבר. שים לב עם אבידן.
- שחר סימנה:** כן. זה באמת, אני כאדם שעלה מאתיופיה, הרבה שנים אבידן הזדהה איתי. זה לא סוד, גם בשתי מערכות הבחירות ליווה אותי. עשה הכל בהתנדבות. ומה שהיה חשוב לו זה העניין של החברה וקהילה. ואני זוכר לו את זה. הכרת הטוב.
- אלי מזוז:** טוב, אני רוצה לומר כמה דברים. אני הבטחתי דבר תורה. נראה אם יעלה לי בהמשך. דברי חכמים בנחת נשמעים. לא היתה פה נחת, מבחינתי.
- צבי גוב-ארי:** דקה, בבקשה.
- אלי מזוז:** אני אמתין.

צבי גוב-ארי:

אוקיי, בבקשה.

אלי מזוז:

טוב. אני מכבד פה את כולם. בטח שאת כבוד ראש העיר, ובטח שאת חברי צביקה אני אוהב. אבל אני לא מתייחס כרגע לצביקה שאני אוהב, אלא לראש העיר. הופתעתי. הופתעתי כשפתחתי את העיתון, גל גפן במקרה, השבוע. וראיתי שכתוב עלינו, חברי אופוזיציה, אני חבר אופוזיציה. כתוב שחברי האופוזיציה פוגעים בעבודת הוועדות. בדקתי את עצמי איפה פגעתי בעבודת הוועדות, ומה עשיתי באיזשהי ועדה שהייתי נגד. גם לא זכור לי שהצבעתי נגד משהו בוועדה כזו או אחרת. הופתעתי. מודה. זו לא הדרך. אני מדבר על עצמי. לא תקפתי את ראש העיר בשום מקום. בטח ובטח שלא על גבי העיתונים. ואם יש לי ויכוחים איתו, ויש לי, הם נאמרים וגם טלפונים שאני מרים אחרי אמירות כאלה ואחרות אליו ישירות, לומר לו מה אני חושב, גם אם יש הסכמה או אין הסכמה. והופתעתי לראות את זה, כי אני לא חושב שפגעתי באף אחת מעבודת הוועדות. גם, אני לא מדבר בשם אחרים, אבל אני חושב שגם חברי לאופוזיציה לא רק שלא פגעו בעבודת ועדות, אלא באים ומשתדלים ומשתתפים. יעידו על כך יושבי ראש הוועדות השונות. וזה צרם לי. זה צרם לי כי אולי הדברים לא נכתבו כפי שנאמרו, אולי הכתב לא כיוון לדעתו של ראש העיר. והיה ניתן לכף זכות. אבל בסופו של דבר הדברים נכתבו. וכשדברים נכתבים ומועלים, יש בזה פגיעה גם בנו, כאנשים ששותפים לדרך, גם אנחנו חלוקים על חלק מהדברים. אני חושב שעל 95% מהדברים אנחנו מסכימים. אולי יש 5% מהדברים שאנחנו חלוקים. לא חושב שזה מכבד. ולכן נאלצתי, שלא כדרכי בקודש בכלל, לעלות עובדה ששיבת ועדת מכרזים לא היתה נפתחת בזמנה, גם חברי אופוזיציה, למרות שאני לא רואה עניינים של אופוזיציה וקואליציה בוועדות, כמו שאתה אמרת. אבל נאלצתי לציין זאת, לאור הדברים שנכתבו, שלא אני הבאתי אותם. אני מקווה שלא נצטרך להגיע למקומות האלה ודברים כאלה, כי אין לי עניין להגיב בתגובה ל, אלא יש לי עניין להעלות את או לומר על, להגיב על, זה דבר אחד. לגבי השאלתה ששאלתי והתשובה שקיבלתי. דבר אחד לא הבנתי. מדוע אתה רואה בשאלה זו עניין שהוא, כתבה 'פופוליסטית'. השאלה הזאת הועלתה בעבר ונענתה על ידך שיטופל. לאור התשובה ולאור האיחור בזמנים שאלתי את השאלה. צר לי, ואני מבקש, יכול להיות שיש כאן פוליטיקאים בחדר. אני, I'm not a politician. I'm a public servant. זה

מה שאני. אני שליח ציבור. אני מבקש, אני לא יכול לדרוש, אז אני מבקש אותו יחס של שליח ציבור. כי פוליטיקה הפכה להיות מילת גנאי, ועם כל הכבוד. אם אנחנו הולכים על הרובד שכולנו נבחרנו, כולנו נבחרו ציבור. וכפי שלי יש את הזכות לבוא ולהעלות נושא שפנו אלי וממקומי באופוזיציה זה הכלי הכי חזק שלי לשאול שאלות, אני שואל שאלות. לא קבלתי בשאלה ולא הכפשתי בשאלה ולא ביזיתי בשאלה. שאלתי שאלה עניינית לאור רקע. צר לי, אני לא יודע אם מישהו בא ואמר לך משהו על הסיפור הזה. צר לי אם אתה הסתכלת על הדברים בצורה כזו, אני לא יכול להגיד לך איך להסתכל על דברים, אני לא יכול לקבוע לך איך להסתכל על דברים. זאת זכותך המלאה לראות את הדברים דרך העיניים שלך. צר לי על התשובה. אני לא חושב שזה נכון. ואנחנו נמשיך לשאול בצורה מנומסת ומכובדת. אני מקווה ששאלות לא יצרמו לך אלא יראו בעיניך כשאלות לגיטימיות. זה מה שנותר לנו כשליחים של ציבור כללי או ציבור מסוים שפונה אלינו בשאלות.

צבי גוב-ארי: אוקיי. אני לא נוהג בדרך כלל להגיב על נאומים, כי אין לזה סוף. אבל לפחות ההתייחסות לגבי ההגדרה, שחברי המועצה פוגעים בעבודת, קיימתי דיון שלא מן המניין מאוד חשוב, על מנת לחלץ את עבודות הוועדות ממצב שבו פרויקטים תקועים. כסף מונח, אתה לא יכול להשתמש בו כי אני לא מצליח לקיים ועדות. זימנו דיון שלא מן המניין. מה עשו חברי המועצה מהאופוזיציה? תיאמו ביניהם, אני מדווח, שהם לא מגיעים לדיון. איך אתם רוצים שאני אתייחס לזה? אנחנו מדברים עכשיו פתוח על השולחן. ההתייחסות היתה חבלה במתכוון. קיבלתי החלטה בלעדיכם. אבל גרמתם לכך שנשב פה, נחכה, פה שם, עד שיהיה לי קוורום שאפשר יהיה לקבל החלטה.

אלי מזוז: תדייק. לא פגענו בעבודת הוועדות. עבודת הוועדות מעולם לא נפגעה, צביקה.

צבי גוב-ארי: לא, תסלח לי. זו פגיעה בעבודת הוועדות.

אלי מזוז: תסביר.

צבי גוב-ארי: כי באין קוורומים, כאשר אנשים פה ושם חסרים, הוועדה לא מתקיימת.

אלי מזוז: אבל אתה העברת את ההחלטה.

- צבי גוב-ארי:** דיברת? אני הקשבת. דיברנו על נימוס וכו'. עבודת הוועדות לא יכולה להתקיים כאשר ההרכב לא מלא, או לפחות מחייב. בעקבות העניין שכמה ועדות לא התקיימו כי אנשים לא הגיעו וטבעי הדבר שיכול להיות מצב שאיש לא מגיע. קיימנו את הדיון כאן, הדיון שלא מן המניין מסיבה פשוטה אחת. לוודא שהוועדות תעבודנה על ידי גיבוי של הוועדות. עכשיו, אילו היו מופיעים שני אנשים מהאופוזיציה, שלושה אנשים מהאופוזיציה. אני מדווח על כך שהיה תיאום טלפוני וכו' בין החברים לפני ישיבה על גיבוי ועדות מועצה. איך אתה רוצה שאני אקבל את זה? כתרגיל פוליטי, לא מוכן לקבל.
- אלי מזוז:** אתה שואל אותי, או שאתה אומר?
- צבי גוב-ארי:** לא, אני שואל איך אתה רוצה שאקבל?
- אלי מזוז:** אם אתה שואל אותי, אז אני אענה. אתה צריך להפריד,
- מאיר בן הרוש:** לא, ...
- צבי גוב-ארי:** מלבד אחד...
- מאיר בן הרוש:** רגע, אחד בתוך האופוזיציה דיבר איתך, זה דבר מסוכן. צריכים להיזהר עכשיו. צביקה, צריך להיזהר.
- צבי גוב-ארי:** אז תתחילו להיזהר. כי הכל פתוח כמו פומפייה.
- מאיר בן הרוש:** אז עכשיו צריך להיזהר, פאלי.
- אלי מזוז:** לא ידענו, לא, אני עכשיו צוחק, לא ידענו ... טלפונים.
- צבי גוב-ארי:** זו היתה תגובה טבעית מאוד. אתה מכנס חברי מועצה על מנת לקבל החלטה. דקה. החלטה שנוגעת לוועדות. ואיזשהי ציבור, אופוזיציה, קואליציה, לא מעניין, מוצא לנכון, לתאם עמדה. פאלי, בעזרת השם, דקה. ציבור שלם של חברי מועצה מתאמים לא להגיע.
- אלי מזוז:** צביקה, אתה יכול לכעוס, בצדק מבחינתך, על זה שלא הגענו. אבל לפגוע -
- צבי גוב-ארי:** זו חבלה בעבודת הוועדות.
- אלי מזוז:** שנייה, שנייה. אבל זה לא חבלה בעבודת הוועדות. אנחנו מגיעים לוועדות. אבל אנחנו יודעים -
- צבי גוב-ארי:** תסבירי לו בבקשה.

- אלי מזוז:** אנחנו יודעים שלקואליציה יש רוב להעביר את העניין. מבחינתנו העניין הזה שיעבור. שיעבור.
- לינה שרון:** אבל יש מסר, אלי.
- אלי מזוז:** המסר היה אחר. המסר היה 'אין התייעצות איתנו. יש העברה של חומר. אנחנו באים, מעבירים בלי לשאול אותנו. למרות שהיתה פנייה של חבר אופוזיציה. אז זהו. אתם רוצים, צביקה, תקשיב לי, משפט אחרון. אתם רוצים לקבל החלטה? תקבלו. אנחנו ניתן לכם לקבל החלטה, אבל לא פגענו בעבודת הוועדות. לא פגענו בוועדה. כי ההחלטה הזאת, אבל ידענו שתתקבל.
- לינה שרון:** איך ידענו?
- אלי מזוז:** יש רוב לקואליציה? זהו.
- צבי גוב-ארי:** ידעתם שאין מספיק וצריך ... כי אחד בחו"ל,
- אלי מזוז:** אחד בחו"ל, יש לך שמונה. זה רוב.

דוד שטרית
מנכ"ל העירייה

צבי גוב ארי
ראש העיר